

Η ολομέτωπη επίθεση του κράτους και των αφεντικών και η διαρκής επιβολή νέων επαχθέστερων όρων εκμετάλλευσης και καταπίεσης εκφράζουν την συνολική διαδικασία βίαιης αναδιάρθρωσης του κρατικού και καπιταλιστικού τρόπου οργάνωσης της κοινωνίας. Η σημερινή πολιτική διαχείριση της εξουσίας, έχει αναλάβει τόσο την απρόσκοπτη συνέχιση των πολιτικών υποταγής και εξαθλίωσης της κοινωνίας όσο και την αποκατάσταση του καθεστώτος μέσα σε συνθήκες κρίσης, υποσχόμενη έναν καπιταλισμό με ανθρώπινο πρόσωπο ενώ ταυτόχρονα στοχεύει στην εξουδετέρωση των αντιστάσεων μέσα από την καπήλευση, την αφομοίωση και την ενσωμάτωσή τους.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Από την πλευρά μας, την πλευρά των ανέργων, των εργατών, των φτωχών, των πληβείων, η ιστορία των κοινωνικών και ταξικών αγώνων μάς δείχνει πως οι προλετάριοι δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από τους θεσμούς, τα κοινοβούλια, τις εκλογές, τις γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές ηγεσίες, τους εμπόρους ελπίδας και τους διαμεσολαβητές της ταξικής πάλης. Ό,τι έχουν να κερδίσουν θα είναι αποτέλεσμα των πλατιών, οργανωμένων στη βάση, μαχητικών και ριζοσπαστικών αγώνων τους. Μόνο η συνολική ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού, η κοινωνική απαλλοτρίωση του πλούτου (που εμείς οι ίδιοι παράγουμε και απομυζά μια κάστα εξουσιαστών) και η κοινωνική επανάσταση για μια νέα κοινωνία κοινοκτημοσύνης, αλληλεγγύης και ελευθερίας μπορούν να δικαιώσουν τους πόθους και τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ...

«Στεκόμουν πάνω σε έναν λόφο. Κι είδα το Παλιό να πλησιάζει. Μα ερχόταν σα Νέο.

Σερνόταν πάνω σε καινούργια δεκανίκια.

Που κανένας δεν είχε ξαναδεί. Κι απέπνεε νέες μωρωδιές σαπίλας. Που κανείς δεν είχε ξαναμυρίσει (...).»

Μπ. Μπρεχτ

Έξι χρόνια μετά την υπαγωγή της χώρας σε καθεστώς διεθνούς οικονομικού ελέγχου από τα πολιτικά και οικονομικά διευθυντήρια της ΕΕ, της ΕΚΤ και του ΔΝΤ με τη σύμφωνη γνώμη του εγχώριου πολιτικού προσωπικού και των ντόπιων αφεντικών, η επίθεση σε βάρος της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας συνεχίζεται. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για μια επίθεση που είχε ξεκινήσει τουλάχιστον δυο δεκαετίες πριν στον ελλαδικό χώρο ως αποτέλεσμα της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης που συντελείται μέχρι σήμερα σε παγκόσμιο επίπεδο και των νέων συνθηκών εξαθλίωσης που σταδιακά διαμορφώθηκαν για εκατομμύρια εκμεταλλεόμενους ύστερα από το ξέσπασμα της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης με κύριους άξονες την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη υπαρπαγή του κοινωνικού πλούτου, τον πλήρη έλεγχο και την καθυπόταξη των ανθρωπίνων κοινωνιών. Τα μνημόνια και οι δανειακές συμβάσεις είναι μόνο η σύγχρονη εκδοχή της κλιμακούμενης αυτής επίθεσης που στοχεύει στην πλήρη ανατροπή των εργασιακών σχέσεων και των κοινωνικών δικαιωμάτων προς όφελος του κράτους και του κεφαλαίου.

Πριν από περίπου δυο δεκαετίες ο μεγαλομεγιστάνας Ανιέλι, σχολιάζοντας τα πολιτικά πράγματα της χώρας του, της Ιταλίας, είχε πει: «Υπάρχει ένα είδος Αριστεράς που είναι πιο χρήσιμη από την

Δεξιά. Πρόκειται για εκείνη την Αριστερά που μπορεί να κάνει όλα όσα δεν θα μπορούσε να κάνει η Δεξιά». Και φυσικά, αυτό δεν ισχύει μόνο στην περίπτωση της Ιταλίας.

Σήμερα, η πρόσφατα εκλεγμένη “αριστεροδεξιά” πολιτική διαχείριση Σύριζα-Ανέλ στρώνει το έδαφος για το βάθεμα των όρων εκμετάλλευσης και καταπίεσης και για την όξυνση αυτής της επίθεσης σε ακόμα πιο διευρυμένα τμήματα του πληθυσμού. Αφού πρώτα καλλιέργησε ψεύτικες ελπίδες περί εξωραϊσμού του συστήματος μέσω της ανάληψης κυβερνητικού ρόλου και συνέβαλε καθοριστικά στην αποδυνάμωση των κοινωνικών και ταξικών κινημάτων που είχαν αναπτυχθεί όλο το προηγούμενο διάστημα, υιοθέτησε στη συνέχεια την ίδια νεοφιλελεύθερη ατζέντα με τους προκατόχους της, ευθυγραμμιζόμενη πλήρως με τις επιταγές και τα αντικοινωνικά σχέδια των ντόπιων και διεθνών ελίτ, επιχειρώντας παράλληλα να δώσει παράταση ζωής στο ήδη χρεοκοπημένο πολιτικό και οικονομικό σύστημα μέσω της διαμόρφωσης συνθηκών κοινωνικής ειρήνης, εθνικής συμφιλίωσης και διαταξικής συνεργασίας. Οι διαχειριστικές αυταπάτες που καλλιεργήθηκαν συστηματικά το τελευταίο διάστημα δεν αποσκοπούσαν στην καλύτερευση των συνθηκών διαβίωσης του πληθυσμού, όσο κι αν διατείνονται για αυτό οι εκφραστές τους. Εκείνο στο οποίο στόχευαν και εν μέρει πέτυχαν ήταν η διαμόρφωση συνθηκών συναίνεσης και αφομοίωσης για την αναίμακτη επιβολή των όρων της νέας καπιταλιστικής επίθεσης που είναι ήδη σε εξέλιξη μέσω της επιβολής καινούργιων αντικοινωνικών μέτρων που υποβαθμίζουν ολοένα και περισσότερο τη ζωή και συμβάλλουν τα

μέγιστα στην περαιτέρω φτωχοποίηση και εξαθλίωση του πληθυσμού.

Η ψήφιση, πριν μερικούς μήνες, του 3ου μνημονίου και των εφαρμοστικών νόμων που το συνοδεύουν, ήρθε να επισφραγίσει την λήψη νέων αντικοινωνικών μέτρων που συνίστανται στην **επιβολή ληστρικής φορολογίας** (συνέχιση του ΕΝΦΙΑ και επιβολή νέων φόρων), **στη διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης, της παιδείας και της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης** (υποβαθμίζοντας ακόμα περισσότερο τα ήδη διαλυμένα συστήματα παιδείας και υγείας), **στη νέα μείωση των συντάξεων**, στην κατάργηση του ΕΚΑΣ και την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, **στην απελευθέρωση των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας** για τους κατόχους “κόκκινων δανείων”, **στη διαιώνιση της ελαστικής εργασίας -“ωφέλειας” ως κυρίαρχης συνθήκης δουλειάς** για τους περισσότερους (καθιέρωση των προγραμμάτων voucher-περαιτέρω ελαστικοποίηση των σχέσεων εργασίας, ατομικές συμβάσεις, εργοδοτική τρομοκρατία-απολυσεις-μειώσεις υπό την απειλή της ανεργίας, χτύπημα συνδικαλισμού), **στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας** (ιδιωτικοποιήσεις λιμανιών, αεροδρομίων αλλά και ολόκληρων περιοχών), **στην επιβολή μισθών πείνας**. Παράλληλα, η **διαιώνιση και η αύξηση της ανεργίας** δημιουργούν συνθήκες σκληρής φτωχοποίησης, κοινωνικού αποκλεισμού και περιθωριοποίησης για εκατοντάδες χιλιάδες νέους ανθρώπους (πολλοί οδηγούνται μέχρι και στην αυτοκτονία), γεγονός που διευκολύνει τον έλεγχο και την καθυπόταξη τους. Πρόκειται για μια πραγματικότητα που επιβεβαιώνει την αντικοινωνική και δολοφονική φύση του καπιταλισμού

...ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ & ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

που δεν καταπραΰνεται ανάλογα με τον πολιτικό του διαχειριστή, αλλά αντίθετα, όσο η κρίση του βαθαίνει, γίνεται ακόμα πιο αδηφάγος και αδίστακτος.

Βασική συμβολή στην χειραγώγηση και τον κατευνασμό των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων έχουν και οι συνδικαλιστικές ελίτ, οι ελεγχόμενες από κομματικούς και γραφειοκρατικούς μηχανισμούς ηγεσίες των συνδικάτων που αναλαμβάνουν διαμεσολαβητικό ρόλο ανάμεσα στην κοινωνία και τα αφεντικά, την ώρα που βρίσκονται σε αगाστή συνεργασία και διάλογο με τα δεύτερα, κατορθώνοντας συνολικά να απαξιωθεί ο συνδικαλισμός και οι εργατικές διεκδικήσεις, να καλλιεργηθεί η πτοπάθεια στους εργαζόμενους και να αμφισβητηθεί η αποτελεσματικότητα του συλλογικού αγώνα. Σήμερα, έχοντας απολέσει μεγάλο μέρος της διαμεσολαβητικής τους δυνατότητας, μιας και μεγάλα κομμάτια των αγωνιζόμενων τους έχουν γυρίσει την πλάτη, επιχειρούν να περιορίσουν τους ταξικούς αγώνες προωθώντας την κοινωνική ειρήνη και την διαταξική συνεργασία. Οι απεργίες -"τουφεκίες στον αέρα" που συγκαλούνται από τους ξεπουλημένους εργατοπατέρες του κυβερνητικού συνδικαλισμού (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ), επιχειρούν να ρίξουν στάχτη στα μάτια των εργαζόμενων, ενώ ταυτόχρονα βάζουν ταφόπλακα στο εργατικό κίνημα και τις διεκδικήσεις του, καθώς γίνονται χωρίς σχεδιασμό και προοπτική, υπονομεύοντας έτσι την αξιοπιστία του μέσου στη συνείδηση του κόσμου.

Σε διεθνές επίπεδο, η εικόνα δεν είναι καθόλου διαφορετική. Η καπιταλιστική αναδιάρθρωση συντελείται στην κατεύθυνση της επιβολής της κρατικής και καπιταλιστικής δικτατορίας πάνω στις ανθρώπινες κοινωνίες μέσω της εδραίωσης του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Παρά τις επιμέρους διαφοροποιήσεις που εντοπίζονται από περιοχή σε περιοχή, δεν υπάρχουν περιθώρια αμφιβολιών πως η σφοδρότητα της συστημικής επίθεσης λαμβάνει το χαρακτήρα συνολικού πολέμου που έχει κηρυχθεί από τα παγκόσμια πολιτικά και οικονομικά αφεντικά εναντίον των εκμεταλλευόμενων και των καταπιεσμένων όλου του κόσμου. Η εδραίωση ενός μόνιμου καθεστώτος

έκτακτης ανάγκης στο εσωτερικό των δυτικών μητροπόλεων σε συνδυασμό με τη διεξαγωγή ενός ανηλεή πολέμου στην ευρύτερη καπιταλιστική περιφέρεια είναι τα κύρια χαρακτηριστικά αυτού του πολέμου που στοχεύει στον πλήρη έλεγχο των κοινωνιών και στην εδραίωση εθνικών και υπερεθνικών μηχανισμών ως κυρίαρχων παικτών στο παγκόσμιο γεωπολι-

**Ο καπιταλισμός
είναι αδυσώπητος, αδίστακτος,
αδηφάγος και απάνθρωπος**

**Οι αγώνες μας
για την ανατροπή του
να είναι μαχητικοί, συλλογικοί
και αδιαμεσολάβητοι...**

τικό πεδίο. Παράλληλα, δεν λείπουν και οι ενδοκαπιταλιστικές συγκρούσεις μέσα από την ανάδειξη διαφόρων ισχυρών μπλοκ στην παγκόσμια σκακιέρα με διαφορετικά συμφέροντα και επιδιώξεις.

Το ελληνικό κράτος, ως ενεργό κράτος-μέλος και νοτιοανατολικός συνοριοφύλακας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συναυτουργός στην ευρωπαϊκή καπιταλιστική ολοκλήρωση, συμμετέχει ενεργά στη διαμόρφωση αυτού του διεθνούς τοπίου επιβάλλοντας συνθήκες φτώχειας και ανέχειας στο εσωτερικό του και ορθώνοντας αδιαπέραστα τείχη για όσους πήραν το δρόμο της μετανάστευσης και της προσφυγιάς εξαιτίας της λεηλασίας και της καταστροφής που οδηγούνται διάφορες περιοχές του πλανήτη υποκύπτοντας στις ορέξεις του παγκόσμιου καπιταλισμού. Η προσπάθεια περιορισμού των ροών τους και εντατικοποίησης του ελέγχου των περασμάτων δημιουργεί μια στρατιωτικοποιημένη περιοχή στα νότια και ανατολικά σύνορα της Ευρώπης-φρούριο που περιλαμβάνει φράχτες, αστυνομικο-στρατιωτικές επιχειρήσεις, διεθνείς περιπολίες, ναρκοπέδια, πολεμικά πλοία και ότι άλλο καθίσταται χρήσιμο στην αναχαίτιση αυτού του τεράστιου όγκου ανθρώπων που επιχειρεί

να εισέλθει στον "καπιταλιστικό παράδεισο".

Απέναντι στη βίαιη υποτίμηση της ζωής μας, όλοι εμείς οι από κάτω, οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νεολαίοι, ντόπιοι και μετανάστες, γνωρίζοντας τις πραγματικές μας ανάγκες, πρέπει να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας, να οργανωθούμε και να αγωνιστούμε, συλλογικά, αυτοοργανωμένα και αδιαμεσολάβητα, σε κάθε κοινωνικό και εργασιακό χώρο, στα σχολεία και τις σχολές, στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές και στους δρόμους, μακριά από οποιαδήποτε κομματική και συνδικαλιστική χειραγώγηση που απώφευκτα οδηγεί στην αποδυνάμωση και στον εκφυλισμό του κοινωνικού και ταξικού κινήματος. Με σωματεία βάσης, συνελεύσεις γειτονιάς και αγωνιστικά σχήματα των νεολαίων, των μαθητών, των φοιτητών και των εργατών να στήσουμε αναχώματα στην κρατική και καπιταλιστική επίθεση που ρημάζει τις ζωές μας.

Για την άγρια πλεητόμενη κοινωνική βάση δεν υπάρχουν πλέον περιθώρια για άλλες ψευδαισθήσεις. Το μόνο υπαρκτό δίλημμα πρέπει να είναι το "**καπιταλισμός ή κοινωνική επανάσταση**". Η μόνη ρεαλιστική προοπτική είναι αυτή του κοινωνικού μετασχηματισμού, της διαδικασίας ανατροπής δηλαδή των σχέσεων εκμετάλλευσης και καταπίεσης που επιβάλλει το υπάρχον καθεστώς σκλαβιάς και εξαθλίωσης και κατάρνησης των υπάρχουσών δομών οργάνωσης της κοινωνίας, αντικαθιστώντας τις με άλλες μορφές οριζόντιας και συλλογικής αυτοοργάνωσης όπως είναι οι ελευθεριακές κομμουνές, τα εργατικά συμβούλια, οι λαϊκές συνελεύσεις και οι κολεκτίβες.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ
ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος"
μέλος της Α.Π.Ο.
(Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
- Ομοσπονδία Συλλογικότητας)

Πάτρα, Φλεβάρης 2016

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ 4 ΦΛΕΒΑΡΗ

3 το λάδι, 3 το ξύδι, 6 το λαδόξυδο;

Τα μαθηματικά της «αριστεράς» που θα τα πληρώσουμε και πάλι εμείς

Έπειτα από έναν χρόνο, δυό φορές «αριστερά» και τρεις εκλογικές διαδικασίες, είναι ξεκάθαρο πως η όποια ελπίδα έχει πλέον πτωχεύσει. Στα πλαίσια του τρίτου μνημονίου που υπέγραψε η συγκυβέρνηση ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-ΑΝ.ΕΛ., τα αντιασφαλιστικά μέτρα που πρόκειται να ψηφιστούν, επιβάλλουν τέτοιες αλλαγές στο συνταξιοδοτικό και στις εισφορές των φορολογουμένων, που το μόνο σίγουρο είναι πως θα εξαθλιώσουν ακόμα περισσότερο τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα προς όφελος του κεφαλαίου.

Αρχικά, προτείνεται η ενοποίηση όλων των ταμείων σε έναν ενιαίο φορέα που θα «διασφαλίζει» την κύρια ασφάλιση και σε έναν ακόμα που θα «διασφαλίζει» την επικουρική. Η δημόσια κοινωνική ασφάλιση θα είναι πια παρελθόν, καθώς θα μετατραπεί σε ατομική υποχρέωση των εργαζομένων και η δημόσια παροχή υπηρεσιών υγείας θα είναι πλέον μια ιδιωτική και κατ' επέκταση ακριβή «πολυτέλεια». Στην κορυφή όλων αυτών έρχεται να προστεθεί το κόψιμο των κύριων αλλά και των επικουρικών συντάξεων σε τρομακτικά ποσοστά! Το νέο εφάπαξ θα παρέχεται (όταν αυτό είναι δυνατό!) εμφανώς μειωμένο και η κυβέρνηση προωθεί την μείωση του ΕΚΑΣ με στόχο τη σταδιακή του εξαφάνιση ως το 2019. Ταυτόχρονα αυξάνονται οι εισφορές των εργαζομένων για ασφάλιση και υγεία με αποτέλεσμα την περαιτέρω μείωση των μισθών τους.

Είναι προφανές πως η κυβέρνηση στοχεύει να καλύψει το έλλειμμα της στις πλάτες των ήδη εξαθλιωμένων κοινωνικών ομάδων, όπως οι συνταξιούχοι, αλλά παράλληλα με τις αλλαγές που προωθεί καταδικάζει κάθε μελλοντικό εργαζό-

μενο, καθώς το νέο ασφαλιστικό σύστημα δεν αποτελεί παρά μία ακόμα επίθεση του ντόπιου και διεθνούς κεφαλαίου στα κεκτημένα εργασιακά δικαιώματα. Με τον τρόπο αυτό, όχι μόνο πλήττονται τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα, αλλά ταυτόχρονα προχωράει ένα βήμα παραπέρα η εξατομίκευση της εργασίας με εμφανή σκοπό να κατακερματιστούν ακόμη περισσότερο τα συμφέροντα των εργαζομένων, έτσι ώστε να παραμείνουν αδρανείς μπροστά στις επιβολές κράτους και αφεντικών. Οι ελευθερίες καταστρατηγούνται, τα δικαιώματα καταπατώνται και για να έχουν το κεφάλι τους ήσυχο, κράτος και αφεντικά προωθούν τον κοινωνικό κανιβαλισμό σε όλες τις εκφάνσεις της καθημερινότητας, εξασφαλίζοντας έτσι την παραμονή τους στην εξουσία. Ο ανταγωνισμός, το ατομικό συμφέρον αλλά και η ρουφιανιά επικροτούνται στο εργασιακό περιβάλλον ώστε να γίνουν ο κανόνας που θα διαλύει τις ταξικές αντιστάσεις πριν αυτές καλά-καλά εκδηλωθούν.

Σε μία εποχή έντονων πολιτικών και οικονομικών αναταραχών, που η διατήρηση της κοινωνικής ειρήνης αποτελεί κύριο διακύβευμα όλων των κυβερνήσεων, (πόσο μάλλον αυτού του «αριστεροδεξιού» εξαμβλώματος) υπάρχουν ακόμη δυνάμεις που αντιστέκονται στον κανόνα της εξαθλίωσης. Το σύνολο της κοινωνίας, ζώντας σε καθεστώς μόνιμης τρομοκρατίας, η οποία μεταφράζεται είτε ως οικονομική εξαθλίωση/ανεργία είτε ως εξωτερική απειλή λόγω της «εισβολής» μεταναστών/τριών αδυνατεί να αναγνωρίσει τα ενιαία συμφέροντα του και να εναντιωθεί στον πραγματικό εχθρό που ονομάζεται καπιταλισμός.

Εμείς, από την πλευρά μας, αντιλαμβάνομαστε τους εαυτούς μας ως αναπόσπαστο κομμάτι αυτής της κοινωνίας και

ενάντια στη λογική της ανάθεσης, ενάντια στους ξεπουλημένους εργατοπατέρες της Γ.Σ.Ε.Ε. και των ανοργάνωτων ψευτο-απεργιών που καλούν, θέτουμε τα δικά μας προτάγματα. Μέσα από σωματεία βάσης και εγχειρήματα με αντι-ιεραρχικά χαρακτηριστικά και οριζόντια δομή, προτάσσουμε και συμμετέχουμε σε αυτοοργανωμένους, ακηδεμόνευτους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες. Τασσόμαστε με τη χειραφέτηση της εργασίας στα πλαίσια της κοινωνικής απελευθέρωσης, καθώς κατανοούμε πως οι εργατικές διεκδικήσεις δεν είναι δυνατόν να είναι αποκομμένες από τις κοινωνικές ανάγκες.

Αντιλαμβανόμαστε ως καίριας σημασίας τη δημιουργία ενός σταθερού πόλου που θα αποτελέσει το «αντίπαλο δέος» στον θεσμικό κρατικοδίαιτο συνδικαλισμό και θα προχωρήσει σε μαχητικές διεκδικήσεις τόσο σε εργασιακό/εργατικό, όσο και σε κοινωνικό επίπεδο. Απέναντι στις απεργίες-πυροτεχνήματα, αντιπαράβουμε τις γενικές απεργίες διαρκείας και προτάσσουμε την πεποίθηση πως τα εργασιακά δικαιώματα και οι κοινωνικές μας ανάγκες είναι αδιαπραγμάτευτες και ως τέτοιες θα τις υπερασπιστούμε! Να μην ζήσουμε σαν δούλοι!

**ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΔΕΝ ΛΥΝΕΤΑΙ ΜΕ ΝΟΜΟΥΣ
Ή ΜΙΑ ΖΩΗ ΣΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ
Ή ΜΙΑ ΖΩΗ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ**

*

**ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ!**

Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό
«Μαύρο & Κόκκινο»- μέλος της Αναρχικής
Πολιτικής Οργάνωσης
| Ομοσπονδία συλλογικοτήτων

Ενημέρωση από την απεργιακή συγκέντρωση στην Πάτρα

Χιλιάδες κόσμου συμμετείχαν στην απεργιακή πορεία στην Πάτρα. Το κέντρο της πόλης ήταν από νωρίς κλειστό όσον αφορά την καθημερινή λειτουργία του και γεμάτο από κόσμο που είχε κατέβει να διαδηλώσει.

Από τις 10 το πρωί πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στο Παράρτημα με τη συμμετοχή φοιτητικών συλλόγων, ταξικών σωματείων και πολιτικών οργανώσεων. Το μπλοκ της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Αντεπίθεση με κεντρικό πανό “ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ” αριθμούσε περίπου 250-300 άτομα. Κατά τη διάρκεια της πορείας μοιράζονταν κείμενα και γράφονταν συνθήματα

σε τοίχους με σπρέι. Στην πλατεία Όλγας αναρτήθηκε πανό από την αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος” που έγραφε “ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ – ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ”, ενώ πρωτοβουλία συντρόφων κρέμασε πανό στην ταράτσα του εργατικού κέντρου ενάντια στην εξόρυξη χρυσού στις Σκουριές.

Απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Για την άγρια πλεττόμενη κοινωνική βάση δεν υπάρχουν πλέον περιθώρια για άλλες ψευδαισθήσεις. Το μόνο υπαρκτό δίλημμα πρέπει να είναι το “καπιταλισμός ή κοινωνική επανάσταση”.

ενημέρωση από
ipposd.wordpress.com

Το μπλοκ της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση στην απεργιακή πορεία της 4ης Φλεβάρη 2016 στην Αθήνα.

Στο μπλοκ της ΣΑΚΤΧ καλούσαν οι αναρχικές συλλογικότητες Όμικρον72 και Κύκλος της Φωτιάς - μέλη της Α.Π.Ο.

Ενημέρωση από την απεργία της 4ης Φλεβάρη – Θεσσαλονίκη

Αισθητά περισσότερος ο κόσμος που συμμετείχε στις απεργιακές κινητοποιήσεις, δεδομένου ότι το ασφαλιστικό αποτελεί ένα ζήτημα που απασχολεί αρκετούς διαφορετικούς κλάδους. Έτσι στο δρόμο βρέθηκαν έμποροι και ελεύθεροι επαγγελματίες, όπως επίσης αγρότες, εργατοϋπάλληλοι και δημόσιοι υπάλληλοι. Οι εργατοπατέρες του ΕΚΘ που μπνύουν εργάτες πορεύτηκαν αγκαζέ με τους σεκιουριτάδες/μεταλλωρύχους του Μπόμπολα ενώ σε αντίθετη κι αυτόνομη πορεία από τους τελευταίους βρέθηκε η ανεξάρτητη πορεία της Καμάρας στην οποία συμμετείχαν το Καραβάνι αγώνα, η αυτοδιαχειριζόμενη ΒΙΟ.ΜΕ, αυτόνομοι σχηματισμοί βάσης σε χώρους δουλειάς, (ΣΣΜ) αναρχικές οργανώσεις και συλλογικότητες και άλλοι απεργοί.

Η συγκέντρωση είχε αρκετά περισσότερο κόσμο, ενώ ενθαρρυντικό γεγονός αποτελεί η ποιοτική αναβάθμιση της σύνθεσης της με την παρουσία ολοένα και παραπάνω ακηδεμόνευτων ταξικών πρωτοβουλιών, επιτροπών αγώνα κατοίκων κ.ά. που συνδέουν το ζήτημα της εργασίας με την προώθηση του φυσικού περιβάλλοντος, αλλά και τη σταθερή και μαζικότερη παρουσία των αναρχικών, κομμάτι της οποίας υπήρξε και η Αναρχική Πο-

λιτική Οργάνωση | Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων, με το μπλοκ που οργάνωσε η συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό “Μαύρο και Κόκκινο”. Είχαν προηγηθεί το προηγούμενο τριήμερο εξορμήσεις της συλλογικότητας σε λαϊκές και ΟΑΕΔ, καθώς και αφισοκολλήσεις στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, ενώ πολλά κείμενα μοιράστηκαν και κατά τη διάρκεια της πορείας.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 21 ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΡΙΕΣ

Στις 30 Σεπτέμβρη του 2012 πραγματοποιείται σε γειτονίες του κέντρου της Αθήνας αντιφασιστική μοτοπορεία η οποία χτυπιέται από τις κατασταλτικές δυνάμεις. Δεκαπέντε αντιφασίστες και αντιφασίστριες συλλαμβάνονται στην ευρύτερη περιοχή και βασανίζονται κατόπιν μέσα στη ΓΑΔΑ. Έξι ακόμα αντιφασίστες θα κατηγορηθούν αργότερα στο πλαίσιο της ίδιας δίωξης.

Η μοτοπορεία αυτή αποτελεί μέρος μιας μεγάλης σειράς αντιφασιστικών κινητοποιήσεων οι οποίες στο πλαίσιο του ευρύτερου αντιφασιστικού και αναρχικού αγώνα επιχειρήσαν και πέτυχαν να ανακόψουν την εξάπλωση των ναζιστών της Χρυσής Αυγής, να αναδείξουν κοινωνικά την κρατική συμβολή στην συγκρότηση του σύγχρονου φασιστικού παρακράτους και να αφυπνίσουν συνειδήσεις για την αναγκαιότητα της πολιτικής και κοινωνικής αυτοάμυνας απέναντι στους κρατικούς και παρακρατικούς μηχανισμούς.

Ειδικότερα, η μοτοπορεία της 30ης Σεπτέμβρη με μαζική συμμετοχή κινήθηκε στην περιοχή της πλατείας Αμερικής όπου τις προηγούμενες μέρες πραγματοποιήθηκε φασιστικό πογκρόμ κατά μεταναστών από μερικές δεκάδες νεοναζί με την κάλυψη της ΕΛ.ΑΣ. Μερικοί από αυτούς κινούνται κατά της μοτοπορείας, αποκρούονται και ακολουθεί γενικευμένη κατασταλτική επιχείρηση με τη χρήση γκλομπ, χειροβομβίδων κρότου λάμψης και δακρυγόνων. Οι συλληφθέντες οδηγούνται στη ΓΑΔΑ όπου βασανίζονται για ώρες, με τον τότε υπουργό Δημ. Τάξεως Ν. Δένδια να στηρίζει δημόσια τόσο τη διάλυση της πορείας όσο και τους βασανισμούς που ακολούθησαν.

Η επίθεση της ομάδας ΔΕΛΤΑ για τη διάλυση της μηχανοκίνητης διαδήλωσης και οι βασανισμοί στη ΓΑΔΑ είχαν παραδειγματικό χαρακτήρα. Είχαν ως σκοπό να κάμψουν την αντίσταση τόσο απέναντι στους φασίστες όσο απέναντι και στους

κρατικούς τους πάτρωνες. Η προώθηση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού από το κράτος και το κεφάλαιο, η επίθεση στους κοινωνικά και ταξικά αδύναμους με σκοπό την πλήρη υποταγή τους και το ξερίζωμα των αντιστάσεων αποτελεί το γενικό πλαίσιο που κινητοποιεί τους κρατικούς και παρακρατικούς μηχανισμούς οι οποίοι πίσω από τα δημοκρατικά προσώπια δεν κρύβουν παρά τη βαρβαρότητα.

Τη βαρβαρότητα ενός καθεστώτος που σκορπά την εξαθλίωση και τον πόλεμο για να διαχειριστεί κατόπιν τα αποτελέσματά τους με στρατόπεδα συγκέντρωσης και την εγκαθίδρυση του Καθεστώτος Έκτακτης Ανάγκης. Που αξιοποιεί τις φασιστικές συμμορίες για να χτυπήσει όσους αγωνίζονται και να εκφοβίσει όσους έχουν κάθε λόγο να αντισταθούν. Που διατηρεί ανεξάρτητα από τους πολιτικούς διαχειριστές του την ίδια κατεύθυνση: Τη δημιουργία μιας κοινωνίας-κάτεργο.

Απέναντι σε αυτό το καθεστώς οι καταπιεσμένοι και οι εκμεταλλεζόμενοι έχουν ως μόνο δρόμο αυτόν της αυτοοργάνωσης και της αλληλεγγύης. Της κοινωνικής αυτοάμυνας και της δημιουργίας δομών ταξικής αλληλοβοήθειας. Της ανατροπής της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας για την οικοδόμηση της ελευθεριακής και αταξικής κοινωνίας της Αναρχίας και του Κομμουνισμού. Σε αυτό το δρόμο κανείς δεν είναι μόνος του...

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 21 ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΡΙΕΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΤΑΞΙΚΗ ΑΥΤΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΙ ΑΓΩΝΑΣ

Αναρχική συλλογικότητα «Κύκλος της Φωτιάς», μέλος της ΑΠΟ (Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία συλλογικοτήτων)

ΝΑ ΠΕΣΟΥΝ ΟΙ ΣΤΗΜΕΝΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΤΩΝ ΜΠΑΤΣΩΝ ΑΜΕΣΗ ΑΘΩΩΣΗ ΤΩΝ 2 ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΜΑΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Το κράτος έχει συνέχεια, αυτό σημαίνει ότι η κυβέρνηση, όπως οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση υπερασπίζεται μέχρι τελείας τα όργανα καταστολής. Αυτό επίσης σημαίνει ότι οι μαφιόζοι της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ, νοιώθουν ακόμη πιο ελεύθεροι στο να συνεχίσουν την εξάσκηση των δολοφονικών τους πρακτικών.

Την Παρασκευή 18 Δεκεμβρίου, παγκόσμια ημέρα υπέρ των μεταναστών, μέλη φοιτητικών συλλόγων, σωματείων και φορέων της πόλης διοργάνωσαν διαδήλωση αλληλεγγύης στους μετανάστες. Οι μπάτσοι επιτέθηκαν σε 4 συναγωνιστές μας φοιτητές, οι οποίοι κατευθύνονταν στο χώρο της συγκέντρωσης,

χωρίς να έχει συμβεί το παραμικρό και έστειλαν δυο κοπέλες στο νοσοκομείο και ένα αγόρι με σοβαρά χτυπήματα, ενώ για το τέταρτο άτομο έστησαν μερικές πρόχειρες κατηγορίες, (εξύβριση, απείθεια, αντίσταση κ.λπ.) για να δικαιολογήσουν την σύλληψή του και τον ξυλοδαρμό. Την επόμενη μέρα τον πέρασαν από εισαγγελέα χωρίς δικηγόρο και με απόφαση του εισαγγελέα τον πέταξαν 3 μέρες στα μπουντρούμια της ΓΑΔΘ.

Τι είχε συμβεί; Η ίδια σύνθεση αστυνομικών είχε ξαναχτυπήσει τον σύντροφο που κρατείται μετά από αντιφασιστική διαδήλωση και του φόρτωσε τις ίδιες κατηγορίες πάλι, όμως ο σύντροφος αθώωθηκε πρόσφατα στα δικαστή-

ρια αφού ήταν προφανές ότι οι ένστολοι μαφιόζοι τον χτύπησαν από τη φασιστική τους λύσσα ενάντια σε όποιον αντιστέκεται χωρίς καμιά άλλη αφορμή. Ο συναγωνιστής κατέθεσε μήνυση εναντίον τους για τον ξυλοδαρμό και όπως είναι προφανές αυτό τους ενόχλησε ιδιαίτερα κι αποφάσισαν να τον ξαναχτυπήσουν, αυτόν και τον αδερφό του, για να τους τρομοκρατήσουν και να αποδείξουν βεβαίως ότι όπως είχε πει κι ένας άλλος συναδελφός τους που ξυλοκόπησε με τραμπούκικο τρόπο νέο αγωνιστή στο Ρέθυμνο το περασμένο καλοκαίρι «όπου υπάρχει αστυνόμος δεν υπάρχει νόμος».

Συνέχεια στη σελ. 7

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΟΛΙΚΟΥΣ ΑΡΝΗΤΕΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

Η Πέμπτη 25 Φεβρουαρίου είχε οριστεί ως ημέρα εκδίκασης, σε δεύτερο βαθμό, της υπόθεσης του ολικού αρνητή στράτευσης, Μιχάλη Τόλη, στο Αναθεωρητικό Στρατοδικείο της Θεσσαλονίκης, το οποίο θα αποφάσιζε για τις 2 εφέσεις που ακολούθησαν τις 2 πρωτόδικες καταδίκες του για το ίδιο αδίκημα. Η δίκη του συντρόφου αναβλήθηκε, αλλά συνεχίζεται η δίωξή του για το «αδίκημα» της άρνησης να υπηρετήσει την πολιτική του ενός κράτους έναντι του άλλου, την καπιταλιστική πρακτική της βαριάς στρατιωτικής βιομηχανίας έναντι της χρηματοδότησης τομέων όπως η υγεία και η παιδεία. Σε περιόδους πολέμου, η πεμπτουσία του καπιταλισμού και της μισθωτής σκλαβιάς εντοπίζεται στις οργανωμένες λεηλασίες για υλικούς πόρους και στους μισθωτούς στρατιώτες. Παράλληλα, ο πόλεμος αποτελεί μηχανή στήριξης του καπιταλισμού στις στιγμές δομικής του κρίσης, καθώς και μέσο ανανέωσης του (βλ. Α' και Β' Παγκόσμιος Πόλεμος) όπως επίσης και μεγάλο πεδίο κερδοφορίας σε κάθε εποχή. Άλλωστε οι πόλεμοι των στρατοκρατών απλά καταστρέφουν ό,τι αφήνει όρθιο η «ειρήνη» των αφεντικών, γι' αυτό ο милитарισμός, ως εθνικόφρον ρητορεία μίσους και διαρκούς απολογίας εγκλημάτων οφείλει να βρει αναχώματα και σε περιόδους «ειρήνης», μέχρι να ανατραπεί συνολικά, ώστε κάποια στιγμή να είμαστε όλοι και όλες αρνητές στράτευσης στην στρατιωτικο-καπιταλιστική μηχανή.

Ως αναρχικοί δεν αντιλαμβανόμαστε τον εαυτό μας ως μέρος ενός έθνους και σίγουρα όχι του κράτους εν κράτει που αποτελεί ο στρατός, αλλά προσπαζούμε την ισότητα όλων ανθρώπων και την άρση της εκμετάλλευσης του ενός από τον άλλο.

Επιθυμούμε να διαρρήξουμε τις σχέσεις εντολέα-εντολοδόχου που καλλιεργεί ο στρατός, τις υπερβολικά 'αντρίκιες' διαταγές, τις ομοφοβικές απειλές, τους μισογύνικους αστειϊσμούς του, την αποδοχή του τρίπτυχου πατρις-θηρσκεία-οικογένεια, ιδιαίτερα σε μία περίοδο, όπου κεντρικό ζήτημα αποτελούν οι μετανάστες και πρόσφυγες οι οποίοι εκλωβιζόμενοι στην Ελλάδα, βρίσκουν έναν τόπο δεύτερης εξορίας, ενώ έχουν υπο-

στεί τα πάνδεινα για να περάσουν από στεριά και θάλασσα λόγω των συνοριοφυλάκων και των στρατών όλων των κρατών.

Παρατηρώντας ότι τα ΜΜΕ και υψηλά ιστάμενοι στρατιωτικοί κύκλοι, διαμορφώνουν ένα κλίμα που θέλει τους μετανάστες «εκ φύσεως πιο βίαιους» έως και «τρομοκράτες», εντοπίζουμε πώς η εναντίωση στον στρατό δεν αφορά μόνο τους αρνητές, αλλά και όποιον αντιτίθεται στη μισαλλοδοξία και τον ρατσισμό.

Στα πλαίσια αυτά, θεωρούμε τον Μ. Τόλη και τον κάθε ολικό αρνητή, ως έναν αγωνιζόμενο άνθρωπο, όπως και τα κομμάτια της κοινωνίας που καταδυναστεύονται από τις επιλογές που άλλοι παίρνουν για εκείνους και επιλέγουν το δύσκολο δρόμο της εναντίωσης, σε θεωρητικό και πρακτικό επίπεδο, με το ηθικό και πρακτικό βάρος που φέρει αυτή η επιλογή. Άλλωστε η ολική άρνηση στράτευσης και φυσικά του κεφαλαίου αποτελούν τον μεγαλύτερο φόβο των στρατοκρατών, της εκκλησίας και του κράτους, καθώς προτάσσουν ένα παράδειγμα κοινωνικής ανταρσίας (π.χ. μεγάλα αντιπολεμικά κινήματα, όπως στις ΗΠΑ του '70 ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ) που ανατρέπουν έμπρακτα τα σχέδια των κυρίαρχων, στα οποία οι άνθρωποι λειτουργούν απλά ως κρέας για τις οβίδες του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Την ίδια στιγμή, η εναντίωση αυτή αποτελεί μια μεγάλη κατάφαση στην ελευθερία της επιλογής, στη συστράτευση με τους ανθρώπους και όχι με τα κράνη, για μια κοινωνία χωρίς καμιάς λογής αφεντικά.

Αλληλεγγύη στον ολικό αρνητή στράτευσης Μ.Τόλη

Πόλεμο στον Πόλεμο!

Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό
«Μαύρο & Κόκκινο»
μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης | Ομοσπονδία
συλλογικότητας

Υ.Γ. Το Σάββατο 20/2, στις 12 το μεσημέρι πραγματοποιήθηκε μικροφωνική αλληλεγγύη στην πλατεία Αριστοτέλους

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

Το ότι οι μπάτσοι είναι ένα μάτσο από υπανθρώπους, μια συνομοταξία σκουληκιών που δεν χάνει ευκαιρία να καταπιέζει, να βασανίζει και να τρομοκρατεί το ξέρουν ασφαλώς οι πάντες. Το ότι η περίφημη αριστερή κυβέρνηση είναι ένας επικίνδυνος θίασος ανθρωποφάγων που όχι μόνο δεν έχει κάνει την παραμικρή κίνηση απέναντι στο φασιστοσυρφετό της ΕΛ.ΑΣ., όμως επιπλέον τους κάνει πλάτες είναι ένα αδιамφισβήτητο γεγονός που καλά θα κάνουν να το καταλάβουν όλοι γρήγορα. Και είναι φυσικό η κυβέρνηση που ψηφίζει τα μνημόνια, οδηγεί στη φτώχεια

και την εξαθλίωση που έχει χιλιάδες λόγους να φοβάται μην τρίξει η καρέκλα της από έναν νέο κοινωνικό ξεσηκωμό να συντάσσεται με τους μηχανισμούς προστασίας της.

Είναι καθήκον να αντισταθούμε σε αυτή τη νέα βρωμιά που σκαρώνουν οι μπάτσοι και οι πολιτικοί τους προστάτες, μόνο το κίνημα από μόνο του μπορεί δυναμώνοντας και κερδίζοντας την εμπιστοσύνη των καταπιεσμένων να κόψει τα χέρια των πραιτοριανών, οι οποίοι παραμένουν πάντα οι ίδιοι είτε με «χούντα Σαμαρά» είτε με «δημοκρατικό ΣΥΡΙΖΑ» και να αποκαλύψει το ρόλο των πολιτικών προϊσταμένων τους. Ειδικά τώρα που και το παρακράτος ανα-

διοργανώνεται για να χτυπήσει τους ανθρώπους και τους χώρους του κινήματος πρέπει να επαγρυπνούμε διαρκώς.

Με όπλο μας την αλληλεγγύη να τσακίσουμε τις μεθοδεύσεις κράτους-παρακράτους-μπάτσων-δικαστικών. Κάτω τα χέρια σας καθάρματα από τους αγωνιστές, ΟΛΟΙ στα δικαστήρια για την άμεση αθώωση των κατηγορουμένων από τις στημένες κατηγορίες των μπάτσων.

Συλλογικότητα
για τον Κοινωνικό Αναρχισμό
«Μαύρο & Κόκκινο»
μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Την τελευταία περίοδο το οικοδόμημα της Ευρώπης – Φρούριο κλονίζεται από τα εκατομμύρια των ξεριζωμένων που επιχειρούν να γλυτώσουν από περιοχές όπου οι πόλεμοι, η καταστροφή και ο θάνατος συνθέτουν την κοινωνική καθημερινότητα. Μία καθημερινότητα που δημιούργησαν και επέβαλλαν τα ισχυρά καπιταλιστικά κράτη της δύσης προκειμένου να επεκτείνουν την κυριαρχία τους και να διαιωνίσουν το υπάρχον εκμεταλλευτικό και καταπιεστικό σύστημα. Με πολεμικές και οικονομικές συγκρούσεις, με την παρέμβαση στη διαμόρφωση του πολιτικού σκηνικού, με την υποδαύλιση των θρησκευτικών φανατισμών - σύμφωνα με τα συμφέροντά των οικονομικών και πολιτικών ελίτ- οι κυρίαρχοι συνέθεσαν στη Μέση Ανατολή, την Αφρική, την Ασία ένα βίαιο σκηνικό καταπίεσης, φτώχειας, ανέχειας, τεράστιας κοινωνικής ανισότητας και ισοπέδωσης ολόκληρων πόλεων και χωριών, με αποτέλεσμα πλήθη εξαθλιωμένων, νεκρών και εκτοπισμένων. Τα κράτη και οι κυβερνώντες της Ευρώπης - εντείνοντας την απελπισία αυτών που έχουν εξαναγκάσει σε φυγή από τους τόπους τους και παλεύουν για την επιβίωσή τους-υψώνουν φράχτες, τοποθετούν στρατό και εξαπο-

λύουν λιμενικά σώματα προκειμένου να δυσχεράνουν και εμποδίσουν την είσοδο των προσφύγων και μεταναστών στη δύση, με αποτέλεσμα χιλιάδες άνθρωποι να πνίγονται στη μεσόγειο και να αφήνουν την τελευταία τους πνοή κατά τη διάρκεια αυτού του δύσκολου ταξιδιού.

Με τη συνολική κρίση του καπιταλισμού να βαθαίνει και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό να αποτελεί το σταθερό μοτίβο κίνησης κράτους και κεφαλαίου, το καθεστώς έκτακτης ανάγκης και το καθεστώς εξαίρεσης εφαρμόζεται και αναπτύσσεται μέσω της διαχείρισης των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών. Ήδη από τις αρχές του 21ου αιώνα η Ευρωπαϊκή Ένωση οργανώνεται για να αποτρέψει την είσοδο όσων προσπαθούν να γλιτώσουν από το μέλλον που ο καπιταλισμός τους έχει κατασκευάσει. Η επιχείρηση θωράκισης των ευρωπαϊκών συνόρων ξεκίνησε την ίδια περίοδο όπου η «πολιτισμένη» δύση προσπαθούσε να κάνει εξαγωγή δημοκρατίας. Οι συνέπειες των πολέμων σε πρώην Γιουγκοσλαβία, Ιράκ, Αφγανιστάν κλπ έπρεπε να αντιμετωπιστούν. Μέρος μόνο του πλέγματος προστασίας των συμφερόντων του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος είναι η συμφωνία Δουβλίνο 2 που

ψηφίστηκε το 2003 αλλά και η δημιουργία του στρατιωτικού σώματος FRONTEX το 2004.

Μετά τον πόλεμο στη Συρία το τεράστιο προσφυγικό και μεταναστευτικό κύμα που δημιουργήθηκε και κινήθηκε από την ευρύτερη εμπόλεμη περιοχή προς την δύση διέρρηξε την Ευρώπη – Φρούριο. Τα μέτρα που είχαν λάβει οι κυρίαρχοι φάνηκαν ανεπαρκή να διασφαλίσουν τα συμφέροντά τους έτσι επιχειρείται η εκ νέου διατύπωση και μετασχηματισμός τους, όπως στην περίπτωση των συνθηκών του Δουβλίνο 2 και της Σένγκεν. Επιπλέον η FRONTEX ενισχύεται -με τεράστια χρηματικά ποσά να δίνονται για τον περαιτέρω εξοπλισμό της και διευρύνονται όλο και περισσότερες οι αρμοδιότητές της, καθώς μπορεί να επεμβαίνει όπου κρίνεται αναγκαίο για την διασφάλιση των στεγανών αλλά και την επαναπροώθηση όσων “ανεπιθύμητων” καταφέρνουν να εισέλθουν στην Ευρώπη, δημιουργούνται τα **hot spots** και προχωρούν στο άνοιγμα κι άλλων **στρατοπέδων συγκέντρωσης**.

Η στρατηγική θωράκισης των συνόρων της δύσης από τους κυρίαρχους δεν είναι ξεκομμένη από τις συνθήκες υποταγής που θέλουν να επιβάλλουν και

Άμεση απελευθέρωση της Sanaa Taleb και όλων των έγκλειστων μεταναστών/τριών & προσφύγων

και όλων των έγκλειστων μεταναστών/τριών & προσφύγων

Την 1η Μάρτη 2016 αναβλήθηκε για άλλη μια φορά (για τις 31/5) η δίκη της Sanaa Taleb, που βρίσκεται φυλακισμένη στο κέντρο κράτησης γυναικών μεταναστριών και προσφύγων στο Ελληνικό, κατηγορούμενη για απείθεια και φθορά δημόσιας περιουσίας. Οι κατηγορίες αυτές είναι η εκδικητική απάντηση που της δόθηκε από το κράτος και τους μηχανισμούς του γιατί αντιστάθηκε στη βίαιη απέλασή της – τη στιγμή μάλιστα που το αίτημά της για άσυλο δεν έχει ακόμα εξεταστεί. Με τη δίωξή της οι κυρίαρχοι επιχειρούν να τρομοκρατήσουν όλους όσους αγωνίζονται και να βάλουν φρένο σε μελλοντικούς αγώνες. Από την πλευρά μας, ως αναρχικοί/ες, ως καταπιεσμένοι και εκμεταλλεζόμενοι, πρέπει να σταθούμε στο πλάι των προσφύγων και των μεταναστών/στριών δείχνοντας την έμπρακτη αλληλεγγύη μας, στηρίζοντας τους αγώνες και τις διεκδικήσεις τους, αντιλαμβανόμενοι πως ο εχθρός είναι κοινός και δεν είναι άλλος από το κράτος και τον καπιταλισμό.

Ικανοποίηση όλων των αιτημάτων τους

Ελεύθερη μετακίνηση για όλους/ες

Άμεση απελευθέρωση της Sanaa Taleb και όλων των έγκλειστων μεταναστών/στριών και προσφύγων

Ικανοποίηση όλων των αιτημάτων τους
Ελεύθερη μετακίνηση για όλους/ες

Την 1 Μάρτη η Sanaa Taleb, που βρίσκεται φυλακισμένη στο κέντρο κράτησης γυναικών μεταναστριών και προσφύγων στο Ελληνικό, δικάζεται για απείθεια και φθορά δημόσιας περιουσίας. Οι κατηγορίες αυτές είναι η εκδικητική απάντηση που της δόθηκε από το κράτος και τους μηχανισμούς του γιατί αντιστάθηκε στη βίαιη απέλασή της – τη στιγμή μάλιστα που το αίτημά της για άσυλο δεν έχει ακόμα εξεταστεί. Με τη δίωξή της οι κυρίαρχοι επιχειρούν να τρομοκρατήσουν όλους όσους αγωνίζονται και να βάλουν φρένο σε μελλοντικούς αγώνες. Από την πλευρά μας, ως αναρχικοί/ες, ως καταπιεσμένοι και εκμεταλλεζόμενοι, πρέπει να σταθούμε στο πλάι των προσφύγων και των μεταναστών/στριών δείχνοντας την έμπρακτη αλληλεγγύη μας, στηρίζοντας τους αγώνες και τις διεκδικήσεις τους, αντιλαμβανόμενοι πως ο εχθρός είναι κοινός και δεν είναι άλλος από το κράτος και τον καπιταλισμό

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΗΝ SANA A TALEB
ΤΡΙΤΗ 1/3 ΣΤΙΣ 9:00, ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΕΥΕΛΑΠΙΔΩΝ, ΚΤΗΡΙΟ 2

αναρχική συλλογιστική Ομάκηρον 72
μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης 1 Οργανισμός Στήριξης
<http://omikron72.esviblogs.net>

στο εσωτερικό των δυτικών κοινωνιών. Με πρόσχημα τον μεγάλο αριθμό προσφύγων και μεταναστών που εισέρχονται στις ευρωπαϊκές μητροπόλεις διαχέουν με ακόμα μεγαλύτερη ένταση τον ρατσισμό -καλλιεργώντας τον κοινωνικό εκφασισμό- διασπείρουν ένα κλίμα φόβου και τρομοκρατίας στις ντόπιες κοινωνίες προκειμένου να επιτύχουν το αλληλοφάγωμα των εκμεταλλεζόμενων και να προχωρήσουν στην επιβολή νέων μέτρων “ασφάλειας”, δηλαδή νέων μέτρων που θα επιφέρουν τον ακόμα πιο ασφυκτικό έλεγχο και περιορισμό των καταπιεσμένων. Επιπλέον πάνω στη διαχείριση του κύματος των προσφύγων και των μεταναστών επενδύουν τα μεγαλύτερα σχέδιά τους. Αυτό καταδεικνύεται και με την πρόσφατη συμφωνία μεταξύ Ευρώπης και Η.Π.Α για παρουσία του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο. Ναι μεν από τη μία φανερώνεται ξανά η αγαστή συνεργασία των από τα πάνω όταν θέλουν να αντιμετωπίσουν όποιους ταρακουνούν τα θεμέλια της κυριαρχίας τους, αλλά κατά κύριο λόγο αυτή η συμφωνία αποτελεί μία κίνηση με την οποία οι “μεγάλες δυνάμεις” καταλαμβάνουν θέση μάχης, για τη διεκδίκηση των συμφερόντων τους, στον πόλεμο που έχει ήδη ξεκινήσει.

Ο ελλαδικός χώρος αποτελεί ένα πεδίο όπου με ιδιαίτερη ευκρίνεια ξετυλιγονται όλοι αυτοί οι σχεδιασμοί. Κράτος, διακρατικοί θεσμοί και μονάδες καταστολής συνεργάζονται για να υπερασπιστούν την Ευρώπη – Φρούριο, να αποτρέψουν τη μαζική και ανεξέλεγκτη είσοδο των καταπιεσμένων, να ξαναστείλουν πίσω όσους μπορούν, αλλά και να δημιουργήσουν τις συμμαχίες τους. Η ψευδεπίγραφη ανθρωπιστική ρητορική του ελληνικού κράτους, όπως και όλων των άλλων κρατών που έχουν υιοθετήσει παρόμοια τακτική, ξεκάστια πολύ γρήγορα μόλις οι συνθήκες το απαιτήσαν. Όπως συνέβη στη Μυτιλήνη ή στην Κω με τους λιμενικούς και τους μπάτσους να εκδηλώνουν το μισάνθρωπο και αντικοινωνικό πρόσωπο του καπιταλισμού. Τα γεγονότα επίσης στην Ειδομένη όπου κηρύχθηκε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και οι στοιβαγμένοι πρόσφυγες και μετανάστες αλλά και οι αλληλέγγυοι αντιμετωπί-

στηκαν με συλλήψεις, ξύλο και δακρυγόνα, αποδεικνύουν του λόγου του αληθές. **Ουσιαστικά, όλο αυτό το διάστημα, το ελληνικό κράτος ασχολείται με την καταστολή, τη διαλογή και τις απελάσεις των μεταναστών, χτίζοντας φράχτες, hotspots και στρατόπεδα συγκέντρωσης, η γενικευμένη χρήση των οποίων δεν είναι καθόλου συμπτωματική, καθώς με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται ο περιορισμός, ο έλεγχος και η καταστολή ολόκληρων πληθυσμών.** Βλέπουμε λοιπόν ανθρώπους από το Μαρόκο, τη Συρία, το Μπαγκλαντές, τη Σομαλία και αλλού να φεύγουν από τα σπίτια τους, να ξοδεύουν την όποια περιουσία έχουν, να ρισκάρουν τη ζωή τους για να βρεθούν επί της ουσίας έγκλειστοι και υπό περιορισμό ή να μένουν στο δρόμο μέχρι την συνέχιση του ταξιδιού, την παροχή άδειας παραμονής ή την βίαιη επιστροφή.

Απέναντι στους σχεδιασμούς κρατών και καπιταλιστών έχει αναπτυχθεί ένα ισχυρό κοινωνικό ρεύμα για άμεση βοήθεια των εκατομμυρίων προσφύγων και μεταναστών που καταφθάνουν. Παρόλο που προωθείται μέσω των ΜΜΕ ο διαχωρισμός των ξεριζωμένων σε χρήσιμους και περιττούς και εν συνεχεία η ταύτισή τους με το πρόβλημα και ο χαρακτηρισμός τους ως εσωτερικό εχθρό, εκδηλώνονται έμπρακτες χειρονομίες αλληλοβοήθειας και αλληλεγγύης. Ενώπιον στον κοινωνικό κανιβαλισμό που προωθείται από τα πάνω, ο κόσμος του αγώνα προσπαθεί με κάθε τρόπο να σταθεί δίπλα στους πρόσφυγες και στους μετανάστες. Από συλλογή ειδών πρώτης ανάγκης μέχρι καταλήψεις στέγης. Κινήσεις που διευρύνονται διαρκώς και οι οποίες αυτή τη στιγμή είναι πραγματικά απαραίτητες για την επιβίωση αυτών των ανθρώπων. Η δημιουργία μάλιστα δομών αλληλεγγύης -τόσο στα σημεία εισόδου, όπως είναι η Μυτιλήνη, αλλά και στα κέντρα των μεγάλων πόλεων- έχει ως αποτέλεσμα να αντιμετωπίζονται σε κάποιο βαθμό οι άμεσες ανάγκες αλλά και να αμφισβητείται το μονοπώλιο του κράτους να διαχειρίζεται τα κοινωνικά προβλήματα. Για αυτούς τους λόγους άλλωστε έχουν δεχθεί επίθεση ή απειλές οι δομές αυτές από κρατικούς μηχανισμούς. Ιδιαίτερα σημα-

ντικό είναι επίσης το γεγονός πως όλο και περισσότεροι πρόσφυγες και μετανάστες προχωρούν σε κινήσεις αντίστασης και αγώνα, αντιλαμβανόμενοι πως από τους από τα πάνω τίποτα δεν δίνεται αυτονόητα και για να έχουν έστω και το ελάχιστο πρέπει να το διεκδικήσουν. Από τις προσπάθειες οργάνωσής τους μέσα σε κέντρα κράτησης και τις απεργίες πείνας μέχρι το κατέβασμά τους στον δρόμο και την παρουσία τους σε κινήσεις αλληλεγγύης. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να συνδεθούν όλες αυτές οι κινήσεις στον ευρύτερο αγώνα ενάντια σε κράτος και τον καπιταλισμό. Γιατί ο ξεριζωμός τόνων εκατομμυρίων ανθρώπων είναι αποτέλεσμα του κρατικού – καπιταλιστικού συστήματος και μόνο με την ανατροπή του μπορεί να σταματήσουν οι βίαιοι εκτοπισμοί, οι πόλεμοι, οι λεπτασίες, η εκμετάλλευση, η φτώχεια και η υποταγή. **Από κοινού λοιπόν πρέπει να προτάξουμε τη διεθνιστική και ταξική αλληλεγγύη και να αγωνιστούμε ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα για να καταργήσουμε τα σύνορα και τους επίπλαστους διαχωρισμούς που μας επιβάλλει η κυριαρχία. Από την πλευρά μας ως αναρχικοί πρέπει να οξύνουμε του αγώνα μας για έναν κόσμο χωρίς κράτη, χαρτιά, σύνορα και εκμετάλλευση. Προτάσσουμε και προχωράμε στο δρόμο της αλληλεγγύης μεταξύ όλων των καταπιεσμένων. Χτίζουμε σχέσεις και δομές που προωθούν το όραμα για μια κοινωνία ισότητας, δικαιοσύνης και ελευθερίας.**

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ/ΕΣ

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ

**αναρχική συλλογικότητα
“Ο(μικρον)72”**

**– μέλος της Α.Π.Ο
(Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
| Ομοσπονδία Συλλογικότητας)**

*“οδοιπόρε δεν υπάρχει δρόμος,
τον ανοίγεις βαδίζοντας”*

<http://omikron72.espivblogs.net>

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΩΝ 5 ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΣΤΙΣ ΙΤΑΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Ευρώπη-Φρούριο & Ευρώπη-Φυλακή, σύντομη ιστορία του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

Αντίθετα με την περιρρέουσα αντίληψη για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης ως «ουδέτερου» νομικού εργαλείου, το οποίο δήθεν κατ' εξαίρεση χρησιμοποιείται σήμερα, «σε συνθήκες κρίσης», για την καταστολή κοινωνικών-ταξικών αγώνων, το ίδιο φέρει στον πυρήνα του αυτήν ακριβώς την πολιτική στόχευση.

Αντικαθιστώντας παλιότερες διακρατικές συμφωνίες έκδοσης μεταξύ κρατών μελών της ΕΕ, το ΕΕΣ ήρθε να αποτυπώσει σε δικαστικό επίπεδο το εξουσιαστικό όραμα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης: της εγκαθίδρυσης ενός ενιαίου χώρου εκμετάλλευσης, ελέγχου και καταστολής που λειτουργεί σαν ορμητήριο για την καπιταλιστική επίθεση πέρα από τα σύνορά του, σαν φρούριο για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες που επιχειρούν να εισέλθουν στην επικράτεια του και σαν μια αχανή φυλακή στο εσωτερικό...¹

Αποτελεί πτυχή του μόνιμου καθεστώτος έκτακτης ανάγκης και συνδέεται με μια μακρά διαδικασία πολιτικών και οικονομικών ολοκληρώσεων για την επέκταση της καπιταλιστικής λεπτασίας και την εμπέδωση της τρομοκρατίας του Κράτους, στην κατεύθυνση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

2001: Στην αυγή των μεγάλων διεθνών κινητοποιήσεων ενάντια στην παγκοσμιοποίηση της κυριαρχίας – που με έμπνευση τη ζαπατιστική εξέγερση συγκλόνισαν το Σπάτλ και έναν χρόνο αργότερα την Πράγα, όπου διεξαγόταν η συνάντηση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Παγκόσμιας Τράπεζας – πραγματοποιείται στη Μαδρίτη η 1^η Ευρωπαϊκή Σύνοδος για την Τρομοκρατία. Σε αυτήν συμμετέχουν εκπρόσωποι της Κομισιόν και οι επικεφαλής των αστυνομικών αρχών των κρατών-μελών, ενώ διοργανώνεται από την Ευροπόλ και το ισπανικό υπουργείο εσωτερικών. Κατά τη διάρκειά της, τονίζεται η ανάγκη διεύρυνσης του όρου «τρομοκρατία», με τον ισπανό υπουργό

γό Oreja να αναφέρει πως «δεν πρόκειται απλώς για μια ομάδα κομάντος, αλλά για ένα σχέδιο που προσπαθεί να βρει ρίζες στην κοινωνία και για να την καταπολεμήσουμε είναι επίσης αναγκαίο να αγωνιστούμε ενάντια στις κοινωνικές, οικονομικές, πολιτικές και επικοινωνιακές δομές που την στηρίζουν και την τρέφουν». Ο ίδιος αναγνωρίζει την προτεραιότητα θέσπισης ευρωεντάλματος, ώστε να ξεπεραστούν τα εμπόδια των περίπλοκων διαδικασιών έκδοσης.

Προϊόν της συνόδου είναι το Έγγραφο της Μαδρίτης, στο οποίο τίθεται μεταξύ άλλων ως αντικείμενο η καταστολή της «αναρχικής τρομοκρατίας και του ριζοσπαστισμού», φωτογραφίζοντας κυρίως τις διεθνείς διαδηλώσεις.

«Στην πορεία της συνόδου, ο γενικός διευθυντής της Ισπανικής Αστυνομίας Juan Corito είχε ήδη ανακοινώσει ότι η Ισπανία, η Ιταλία και η Ελλάδα κατέληξαν σε συμφωνία για τη δημιουργία “ομάδας ερευνών για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας των ριζοσπαστικών ομάδων που δρουν στις τρεις χώρες”. Είναι η πρώτη φορά που ομάδες “ριζοσπαστών” ή “αναρχικών” εισέρχονται επίσημα στο πεδίο δράσης της Ευροπόλ, και δεν είναι τυχαίο που αυτό συμβαίνει αμέσως μετά τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις ενάντια στην παγκοσμιοποίηση που έλαβαν χώρα στην Πράγα και, παράλληλα με τη Σύνοδο της Μαδρίτης, στο Νταβός. (...) Όσον αφορά την ενοποίηση των ευρωπαϊκών δικαστικών συστημάτων, στο Έγγραφο της Μαδρίτης προτείνεται η εφαρμογή κοινής αντιτρομοκρατικής νομοθεσίας ανάμεσα στα κράτη μέλη (...), η απλοποίηση των διαδικασιών έκδοσης (...) και η προώθηση ενός Ευρωπαϊκού Εντάλματος Έρευνας και Σύλληψης».²

2002: Μέσα στο περιβάλλον της παγκόσμιας αντιτρομοκρατικής σταυροφορίας, με τα χαρακτηριστικά που λαμβάνει μετά την 11^η Σεπτεμβρίου, το Συμβούλιο της ΕΕ καταλήγει στην «Απόφαση-πλαίσιο για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών».

2. Endika Zulueta, «Η Ευροπόλ διώκει αναρχικούς και ριζοσπάστες», μτφ. Αναρχικό Δελτίο #10, Απρίλης 2001

2004: Τα κράτη μέλη ενσωματώνουν πλέον το ΕΕΣ στο εθνικό τους δίκαιο (με εξαίρεση την Ιταλία που το εφαρμόζει από το 2005 και μετά), αφού έχει προηγηθεί η ομογενοποίηση, σε μεγάλο βαθμό, των αντιτρομοκρατικών νόμων.

Μιλάνο, 1^η Μάη 2015

Στο πλαίσιο πανευρωπαϊκού καλέσματος, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτών από την Ιταλία και άλλες χώρες κατεβαίνουν στους δρόμους του Μιλάνου για την εργατική πρωτομαγιά, αλλά και ενάντια στα εγκαίνια της Διεθνούς Έκθεσης Expo 2015 και όσων αυτή αντιπροσωπεύει: τη θεοποίηση του εμπορεύματος, την εκμετάλλευση των εργαζόμενων, την αποστείρωση και τον εξευγενισμό της πόλης, την καταστολή στεγαστικών και πολιτικών καταλήψεων που πραγματοποιήθηκαν ενόψει της διοργάνωσής της. Η πόλη βρίσκεται σε ειδικό καθεστώς, με το ιστορικό της κέντρο αποκλεισμένο με σιδερένιους φράχτες και ασφυκτική αστυνομική παρουσία. Αψηφώντας το κλίμα της κρατικής τρομοκρατίας, στην πορεία συμμετέχουν πλήθος κοινωνικών, ταξικών και πολιτικών συλλογικοτήτων –σωματεία βάσης, καταλήψεις, κοινωνικά κέντρα, μεταναστευτικές κοινότητες, φοιτητές κ.ά– και κατά τη διάρκειά της ξεσπούν συγκρούσεις με την αστυνομία στα σημεία όπου οριοθετείται η «απαγορευμένη ζώνη».

Μία μέρα μετά, προσάγονται από την αστυνομία πέντε φοιτητές από την Ελλάδα, στο πλαίσιο μαζικών προσαγωγών στο Μιλάνο, κατά την έξοδό τους από κατειλημμένο κοινωνικό κέντρο και με μοναδικό κριτήριο την παρουσία τους σε έναν χώρο αγώνα. Στη συνέχεια αφήνονται ελεύθεροι χωρίς να τους απαγγελθεί καμία κατηγορία.

Αθήνα, 12 Νοεμβρίου 2015, ημέρα γενικής απεργίας

Η ελληνική αστυνομία εισβάλλει στα σπίτια όπου διαμένουν οι πέντε φοιτητές-μέλη της Ανοικτής Συνέλευσης Κατοίκων Αγίας Παρασκευής και τους συλλαμβάνει με βάση Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης που εξέδωσε η εισαγγελική αρχή του Μιλάνου, με το οποίο ζητά την έκδοσή τους στην Ιταλία. Είναι η πρώτη φορά που το ΕΕΣ εφαρμόζεται σε βάρος αγωνι-

ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Τη Δευτέρα 25/1 στην Πάτρα σύντροφοι και συντρόφισσες από τον αναρχικό/αντιεξουσιαστικό χώρο αποκλείσαμε τα γραφεία της χρυσής αυγής με αφορμή την προγραμματισμένη εκδήλωση-ομιλία του κεντρικού τους στελέχους Γ. Λαγού. Δύο ώρες πριν την προγραμματισμένη ώρα της εκδήλωσης, συγκροτημένα και αιφνιδιαστικά, αποκλείσαμε την είσοδο των γραφείων και παραμείναμε εκεί περιφρουρώντας την παρουσία μας και φωνάζοντας συνθήματα. Η κινητοποίηση της αστυνομίας ήταν άμεση περικυκλώνοντας τον χώρο της συγκέντρωσης ώστε να αποτρέψει αλληλέγγυο κόσμο να καταφθάσει και προστατεύοντας με την παρουσία της τους ελάχιστους χρυσαυγίτες που βρίσκονταν εγκλωβισμένοι στα γραφεία τους. Από την πρώτη στιγμή και παρά την έντονη παρουσία της αστυνομίας, κάναμε ξεκάθαρο πως η φασιστομάζωση δεν πρόκειται να γίνει ανεκτή και παραμείναμε έξω από τα γραφεία τους, ματαιώνοντας έτσι την προσέλευση περισσότερων μελών τους και τη δημόσια παρουσία του βουλευτή τους στην πόλη. Οι λιγοστοί νεοναζί που βρίσκονταν πάνω στα γραφεία, στην προσπάθειά τους να προκαλέσουν εκ του ασφαλούς τη συγκέντρωση, έλαβαν δυναμική απάντηση από τη μεριά μας. Συγκροτημένα αποχωρήσαμε μετά από 3 ώρες παρουσίας, με πορεία στο κέντρο της πόλης.

Η εκδήλωση αυτή της Χ.Α. αποτελεί την πρώτη ουσιαστικά, μετά από πολύ καιρό, προσπάθειά τους, να ανασυγκροτηθούν σε τοπικό επίπεδο, ύστερα από τις αλληπάλληλες μετακομίσεις των γραφείων τους λόγω της ύπαρξης δυναμικής αντιφασιστικής δράσης σε όποια γειτονιά προσπαθούσαν να αποκτήσουν έδαφος. Άλλωστε, η τελευταία τους αυτή προσπάθεια, εδράζεται σε γραφείο, μη δηλωμένο ως κομματικό, αλλά ως γραφείο του φασίστα βουλευτή τους Αρβανίτη, γνωστού στην πατρινή κοινωνία για την νομική υπεράσπιση του Γ.Καλαμπόκα, δολοφόνου του αγωνιστή Νίκου Τεμπονέρα.

Στο πλαίσιο της διαρκούς φτωχοποίησης και λεηλασίας της ζωής μας, αυτό που στην ουσία κάνουν οι φασίστες, ως δήθεν αντισυστημική δύναμη, είναι να στρέφουν την κοινωνική δυσσαρέσκεια και οργή εναντίον κομματιών των αποκλεισμένων όπως είναι οι μετανάστες, εκτρέποντας έτσι την κοινωνική αγανάκτηση από τους πραγματικούς υπαίτιους της εξαθλίωσης, που είναι το κράτος και το κεφάλαιο. Παράλληλα, οι νεοναζί, φροντίζουν να συνδράμουν στο έργο των κατασταλτικών μηχανισμών του κράτους ενάντια σε όσους αγωνίζονται ουσιαστικά για την ανατροπή του υπάρχοντος συστήματος εκμετάλλευσης, πραγματοποιώντας επιθέσεις εναντίον αγωνιστών και χώρων του κινήματος. Ο Γ. Λαγός, άλλωστε, έπαιξε κομβικό ρόλο στη δολοφονία του αντιφα-

σίστα Παύλου Φύσσα, δίνοντας σαφείς οδηγίες στο τάγμα εφόδου μέσα από το οποίο έδρασε και ο μαχαιροβγάλτης δολοφόνος Ρουπακιάς τη νύχτα της 18ης Σεπτεμβρίου 2013 στο Κερατσίνι.

Εμείς, ως αναρχικοί, αναγνωρίζοντας αυτό τους το ρόλο, συνειδητά και μαχητικά, θα βρισκόμαστε πάντα απέναντί τους, σε κάθε τους προσπάθεια διασποράς της ρητορικής τους και εδραίωσης της παρουσίας τους. Γιατί ο φασισμός δεν αντιμετωπίζεται θεσμικά και με φυλακίσεις ούτε με πολιτικό διάλογο, αλλά αγωνιστικά και καθημερινά στο δρόμο, στις γειτονιές, σε όλους τους κοινωνικούς χώρους, χωρίς τη διαμεσολάβηση αυτού του αγώνα από κρατικούς μηχανισμούς, αλλά αυτοοργανωμένα, ακηδεμόνευτα και ανυποχώρητα. Γι' αυτό και καλούμε τον κόσμο της γειτονιάς να πάρει την υπόθεση της απομάκρυνσης των γραφείων των φασιστών στα χέρια του.

Η καταπίεση και η εξαθλίωση μεγάλο μέρος της κοινωνίας, που είναι αποτέλεσμα της κρατικής διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης, δεν απαντιέται με τον κοινωνικό κανιβαλισμό μεταξύ των εξαθλιωμένων αλλά με τη γενικευμένη κοινωνική ανυπακοή ενάντια στους καταπιεστές μας. Και ο αντιφασισμός αποτελεί κομμάτι αυτού του αγώνα, του γενικευμένου αγώνα ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο.

**ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΝΑΖΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ**

*σύντροφοι/ισσες από το αναρχικό/αντιεξουσιαστικό στέκι Άτακτον
αναρχική ομάδα Δυσήγιος Ίππος, αναρχικοί/αναρχικές*

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

στών για τη συμμετοχή τους σε διεθνείς κοινωνικές-ταξικές κινητοποιήσεις. Μετά τη μονοήμερη κράτησή τους στην Ασφάλεια, οδηγούνται στο Εφετείο και αφήνονται ελεύθεροι με περιοριστικούς όρους εν αναμονή δικαστικής απόφασης για την έκδοσή τους. Διώξεις ασκούνται επίσης σε πέντε αγωνιστές από την Ιταλία,

οι τέσσερις από τους οποίους προφυλακίζονται. Τα κατασκευασμένα κατηγορητήρια βασίζονται σε ιταλικό νόμο της εποχής του Μουσολίνι, που ουσιαστικά ανάγει σε κακούργημα τη συμμετοχή σε διαδήλωση.

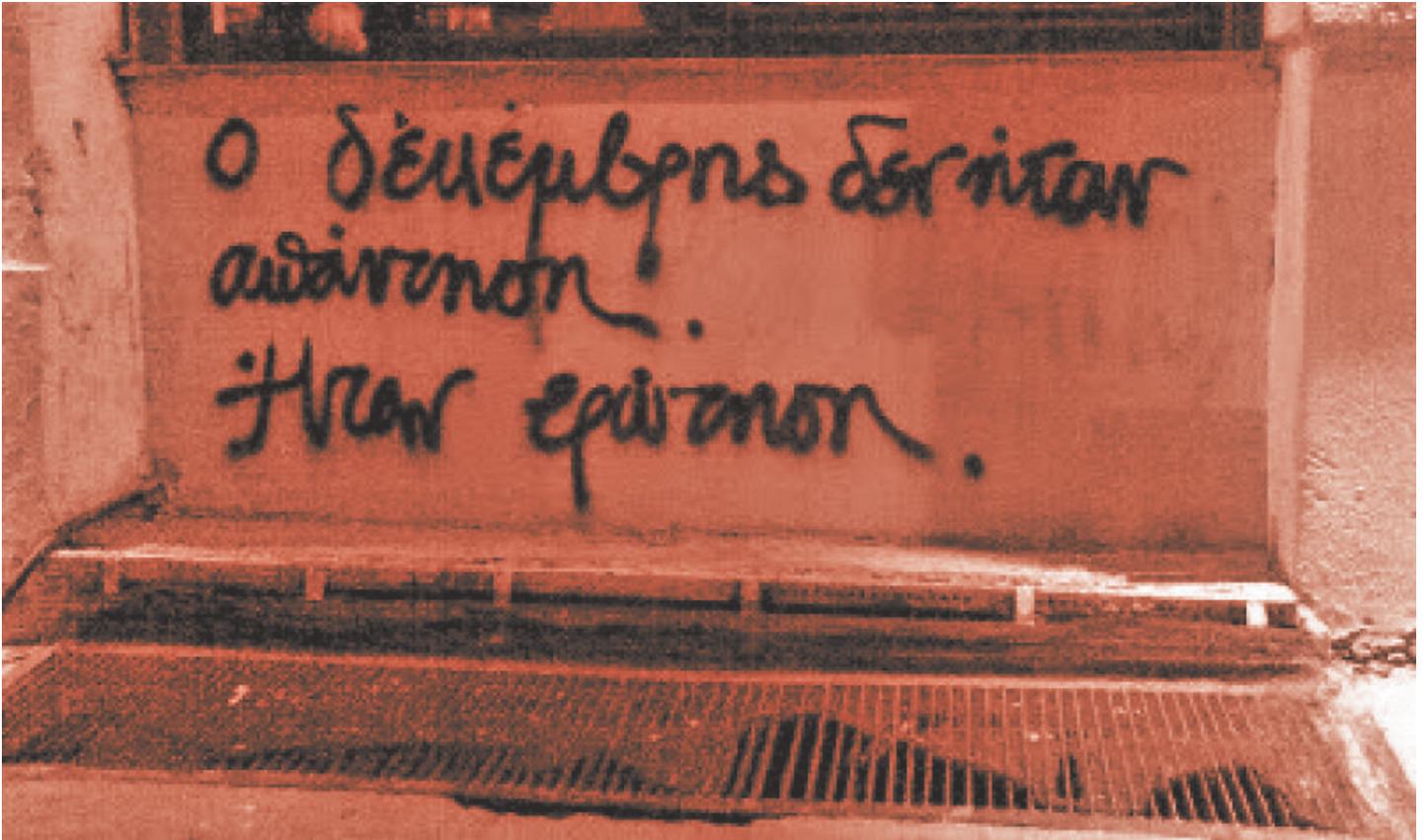
Να βάλουμε φραγμό στις νέες αναβαθμισμένες κατασταλτικές μεθοδεύσεις, να αντεπιτεθούμε στην κρατική και διακρατική τρομοκρατία.

**ΠΑΥΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΔΙΩΞΕΩΝ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ
ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ
EXPO 2015**

*Αναρχική συλλογικότητα
«Κύκλος της Φωτιάς» -μέλος της ΑΠΟ
(Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
- Ομοσπονδία συλλογικότητας)*

ΚΕΙΜΕΝΟ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟΝ “ΜΑΥΡΟ ΔΕΚΕΜΒΡΗ”

ΓΙΑΤΙ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΚΟΙΤΑΜΕ, ΕΚΕΙ ΘΑ ΠΑΜΕ

Έφτασε και πέρασε ο Δεκέμβρης, προπαγανδισμένος από διάφορους ως ο ιδανικός «μαύρος» μήνας. Κυκλοφόρησαν καλέσματα από φυλακισμένους κρατούμενους, οι διαφορές με τη “νέα αναρχία” παραμερίστηκαν (έως εξαφανίστηκαν) κάτω από ένα θολό, συναισθηματικό-συγκυριακό πλαίσιο συνύπαρξης, ενώ επανήλθαν οι λανθασμένες εντυπώσεις ενότητας που άφησε η φαινομενικά κοινή απεργία πείνας πλειάδας κρατουμένων την περασμένη άνοιξη. Και όλο αυτό προκειμένου οι «έξω» να πραγματώσουν ένα κάλεσμα για δράση και εξέγερση των «μέσα»× χωρίς να έχει προηγηθεί κάποια διεργασία κατάκτησης κοινών θέσεων και στοχεύσεων, αλλά ούτε και οποιαδήποτε άλλη περαιτέρω συνεννόηση (τουλάχιστον όχι εμφανής ή που να έχει πέσει στην αντίληψή μας).

Όμως, θα περίμενε κανείς πως έχει έρθει ο καιρός ο “χώρος” να ξεπεράσει την μετεφηβική –ηλικιακά και πολιτικά– παγίδα της θεοποιημένης εξέγερσης. Να αντιληφθεί ότι η εξέγερση δεν μπορεί να αποτελεί σκοπό, πόσο μάλλον στρατηγικό μας στόχο. Ότι όταν η εξέγερση θεοποιείται, μεταφυσικοποιείται και τίθεται ως πρόταγμα, μετατρέπεται σε εξεγερτίλα. Και μάλιστα μια εξεγερτίλα που δεν πηγάζει καν από τον καταστροφικό νετσαγεφισμό, που τουλάχιστον

προσβλέπει στον επαναστατικό μετασχηματισμό της κοινωνίας, αλλά αντιθέτως προέρχεται περισσότερο από έναν νιτσεικό, υποδόριο νεοφασισμό που μιλάει μόνο για το τεράστιο εγώ και οδηγεί κόσμο να γράφει λέξεις με κεφαλαία. Μόνο που αυτή τη φορά δεν είναι η Πατρίδα ή το Έθνος, αλλά η Ελευθερία, η Δύναμη κλπ.

Θα περίμενε κανείς ένας ζωντανός οργανισμός να αναγνωρίζει τα λάθη του, τις παραλήψεις, και εν τέλει τα όριά του. Να επαναδιαπραγματεύεται τα μέσα του (τακτική) ώστε να φτάσει στον τελικό στόχο του (στρατηγική), εφόσον τέτοιος υπάρχει και δεν περιορίζεται σε στερείρες ονειρώξεις καταστροφικών συμπράξεων. Θα περίμενε κανείς όσοι έζησαν-ζήσαμε το Δεκέμβρη να θυμόμαστε –συναισθηματικά και πολιτικά– πόσο μαγικό είναι να λειτουργεί η πόλη στους δικούς μας ρυθμούς, ταυτόχρονα όμως να μην ξεχνάμε αυτό που ακολούθησε τις επόμενες μέρες. Τότε που οι συλλογικές μας ανεπάρκειες υπερτέρησαν, με αποτέλεσμα το αντι-εξεγερτικό σχέδιο του κράτους να εξελιχθεί σχεδόν ανεμπόδιστα.

Θα περίμενε κανείς να έχουμε αντιληφθεί πως η λογική και όχι το συναίσθημα, είναι εκείνη που πρέπει να κινεί τα πράγματα, να παρέχει τους τρόπους και να θέτει τους στό-

χους. Να έχουμε κάνει την αυτοκριτική μας για το πώς μέχρι σήμερα το συναίσθημα μας έσυρε σε αλληλεγγύη, χωρίς καμία παραπάνω συλλογική ή συντροφική κατάκτηση σε οποιοδήποτε πεδίο. Γιατί, αν η αλληλεγγύη μας είχε ένα πολιτικό πλαίσιο, θα έπρεπε σχεδόν κάθε φορά να λέμε και τις διαφωνίες μας, να ασκούμε κριτική, να βελτιωνόμαστε και εμείς οι ίδιοι ως πολιτικά υποκείμενα αντί να εκπληρώνουμε με αυτοματισμό τα καλέσματα για αλληλεγγύη στους φυλακισμένους (πολιτικούς ή μη).

Προχωρήσαμε λοιπόν ως “χώρος” με γνώμονα την αντανακλαστική αλληλεγγύη και το σύνθημα “ούτε ποινικοί ούτε πολιτικοί...”, που όταν πρωτοφωανάχτηκε είχε σκοπό να εναντιωθεί στη διαχρονική προσπάθεια του κράτους να παρουσιάζει τους πολιτικούς κρατούμενους ως ποινικούς. Και σήμερα θεωρούμε ότι η φυλακή μας κάνει αυτομάτως όλους «συντρόφους» χωρίς ούτε σπιθαμή κοινών τόπων να έχει κατακτηθεί. Η αλληλεγγύη κατάντησε δεδομένη υποχρέωση, όχι ζωντανή σχέση ανάμεσα σε πολιτικά και κοινωνικά υποκείμενα που μπορεί και να διαφωνούν μεταξύ τους, αλλά να μην έχουν αντιθετικές επιδιώξεις. Γιατί οι κρατούμενοι, πολιτικοί ή μη, ούτε είναι και ούτε πρέπει να αντιμετωπίζονται σαν ιερές αγελάδες που δεν επιδέχονται καμία κριτική, και των οποίων η ιδιότητα ως έγκλειστων δικαιώνει όλα όσα λένε-πράττουν / είπαν-έπραξαν. Τέτοιες ορθοδοξίες σίγουρα δεν αρμόζουν στην αναρχία.

Θα περίμενε κανείς πως όσο μαγικά κι αν φαίνονται τα σαμποτάζ, οι συγκρούσεις, οι φλεγόμενοι κάδοι και τα καμένα ΑΤΜ, να έχουμε καταλάβει πως ανάλογα με τη γεωγραφική θέση και την κοινωνική πραγματικότητα κάθε πόλης, οι στοχεύσεις είναι (και οφείλουν να είναι) διαφορετικές και να έχουν διαφορετικό επίδοκο. Δεν είναι δυνατόν να αντιλαμβανόμαστε τον εαυτό μας πολιτικά, μόνο μέσω μιας μητροπολιτικού τύπου βίας και μόνο μέσω αυτής να (αυτο)πραγματωνόμαστε. Σαν αυτή να αποτελεί όχι μέσο, αλλά αυτοσκοπό ανεξαρτήτως δυνατοτήτων και συσχετισμών. Και δίχως να ξεετάζεται η χρησιμότητά της, ώστε να φτάσουμε κάπου πέρα από το «εγώ» μας, πέρα από το ξεγεγυμένο μας είδωλο, που με χαρακτηριστικά θεάματος περισσότερο και λιγότερο ουσίας, επιζητά την πρόσκαιρη φλόγα της εξέγερσης παρά τη ζωντανή φωτιά της επανάστασης.

Θα περίμενε κανείς να έχουμε εύλογα οδηγηθεί στο συμπέρασμα πως οι μεσσιανισμοί δεν ωφελούν στην υπόθεση της κοινωνικής και ατομικής απελευθέρωσης. Να έχουμε απαρνηθεί δρόμους, μοναδικός προορισμός των οποίων είναι η αναίτια αιχμαλωσία και, κατά συνέπεια, η αποχή από την πράξη. Θα περίμενε κανείς να έχουμε αντιληφθεί πως η εργαλειακή χρήση ανθρώπων-συλλογικοτήτων (κάνοντας τα στραβά μάτια σε εξόφθαλμες παθολογίες έως και αντιαναρχικές συμπεριφορές και θεωρήσεις) που εκτείνεται από τη σιωπηλή αποδοχή μέχρι τον δημόσιο εκθειασμό τους, θα μας οδηγήσει με βεβαιότητα όχι απλά στην επανάληψη σκηνικών που με μελανό τρόπο έχουν ήδη διαχωρίσει τον άλλοτε ενιαίο, παρά τη διαφορετικότητά του, “χώρο”, αλλά και

στη δημιουργία καινούριων γεγονότων, περισσότερο ανεξέλεγκτων, περισσότερο παραμορφωτικών του πολιτικού αξιωμακού μας κώδικα.

Θα περίμενε κανείς να έχουμε αντιληφθεί πως, όταν δεν υπάρχει θεωρία για να οδηγήσει την πράξη αλλά περιμένουμε την πράξη να φτιάξει τη θεωρία, τότε δεν έχουμε κανένα μπουσούλα. Αφηνόμαστε στην τυχαιότητα τακτικών που μετά βεβαιότητας θα φέρουν όχι μόνο την ήττα, αλλά και πιθανότατα τη συντριβή ατομικών και συλλογικών προσπαθειών χρόνων. Θα περίμενε κανείς να έχουμε μάθει από την ιστορία πως οι εξεγέρσεις είτε είναι απρόβλεπτες, είτε είναι αποτυχημένες επαναστάσεις. Σίγουρα, πάντως, δεν προγραμματίζονται με “καλέσματα” σε ημερομηνίες.

“Στρατηγική με τακτική είναι ο πιο σίγουρος δρόμος για τη νίκη. Τακτική χωρίς στρατηγική, είναι ο θόρυβος πριν την ήττα.”

Μάλλον είναι πολλά αυτά που θα περίμενε κανείς, αλλά επειδή δεν γίνεται να περιμένουμε άλλους να πουν τα αυτονόητα, αναλαμβάνουμε την ευθύνη που πιθανότατα δεν μας αντιστοιχεί ως επαρχιακή αναρχική ομάδα να τα πούμε εμείς. Γιατί το θάρρος -ή η αποκοτιά- και η όποια συνεισφορά στο κίνημα, δεν δικαιώνουν την άποψη κανενός. Αντίθετα, και ειδικά στο χώρο της αναρχικής σκέψης, οφείλουμε να αμφισβητούμε τα πάντα και πρωτίστως τους εαυτούς και τις βεβαιότητές μας. Να κάνουμε σκληρή αυτοκριτική και να “σκοτώνουμε” τους ήρωές μας. Δεν είναι το θάρρος αυτό που δικαιώνει τις επιλογές μας, αλλά ο πολιτικός τους απολογισμός.

Φυσικά δεν προσπαθούμε με κανένα τρόπο ούτε να εσωτερικεύσουμε παθητικότητα, ούτε να θεωρητικοποιήσουμε το φόβο, αλλά να επιχειρήσουμε έναν ψύχραιμο πολιτικό απολογισμό των λαθών μας, ή έστω των πρακτικών που εμείς θεωρούμε αδιέξοδες ελλείψει ενός μεγαλύτερου σχεδίου. Επίσης είναι σημαντικό να πούμε πως ο “χώρος” ούτε αποτελείται, ούτε και θέλουμε να αποτελείται από “ματσό” και “ατρόμητους” μαχητές οι οποίοι θα βάλουν την ελευθερία τους στο ντορβά, ανεξαρτήτως ποιο είναι το όφελος από το εκάστοτε ρίσκο. Θέλουμε τους συντρόφους μας ελεύθερους να πράττουν και να ακολουθούν πρακτικές αντι-βίας όταν αυτές έχουν αιτία και στόχευση, προσδοκώντας σε συγκεκριμένα αποτελέσματα ως μέρη ενός ευρύτερου σχεδίου.

Τέλος, να πούμε, πως αν αξίζει να «επαναλάβουμε» κάποιο μήνα, μάλλον αυτός είναι ο κόκκινος Οκτώβρης της Ρωσίας. Ή, ακόμα καλύτερα, ο μαυροκόκκινος Ιούλης της Ισπανίας. Και αυτοί είναι δύσκολοι μήνες γιατί χρειάζονται συνεπή επαναστατικά υποκείμενα, οργάνωση, δουλειά και ακόμα καλύτερη στόχευση.

ΓΙΑ ΤΗΝ (ΠΡΩΤΗ) ΕΚΚΕΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΙΔΟΜΕΝΗΣ

Την **Τετάρτη 9 Δεκέμβρη** πραγματοποιήθηκε μεγάλη έκτασης επιχείρηση “σκούπα” στα σύνορα Ελλάδα-Μακεδονίας στην Ειδομένη με αποτέλεσμα την απομάκρυνση από την περιοχή περίπου 2,5 χιλιάδων οικονομικών μεταναστών που για έναν μήνα βρίσκονταν εκεί εγκλωβισμένοι, έχοντας καταλάβει σε ένδειξη διαμαρτυρίας τη σιδηροδρομική γραμμή που συνδέει τις δύο χώρες.

Η όλη επιχείρηση διεξήχθη κάτω από μεγάλη μυστικότητα και μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας ώστε να μην κοινοποιηθούν ευρέως οι κατασταλτικές και βίαιες σκηνές που υποχρέωναν τους μετανάστες και τους πρόσφυγες να υποστούν τη διαδικασία διαχωρισμού και στη συνέχεια να μπουν σε λεωφορεία με προορισμό την αθηναϊκή πρωτεύουσα. Στην περιοχή παρέμειναν μόνο πρόσφυγες από τη Συρία, το Ιράκ και το Αφγανιστάν για να προωθηθούν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες μιας και μόνο αυτοί απολαμβάνουν το καθεστώς διεθνούς προστασίας.

Η εκκαθάριση ήταν μια κατάθεση διαπιστευτηρίων του ελληνικού κράτους στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τις ντιρεκτίβες της καθώς πραγματοποιήθηκε μόλις μια βδομάδα πριν αναλάβει τη φύλαξη των συνόρων η Frontex με δύναμη 1000 ανδρών και κατόπιν της συμφωνίας με μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους για επαναλειτούργια της εμπορικής σιδηροδρομικής γραμμής και απρόσκοπτη διακίνηση των εμπορευμάτων. Στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να αναλάβουν οι δικές της αστυνομικές αρχές τον έλεγχο της «διακίνησης» των μεταναστευτικών ρευμάτων. Με άλλα λόγια να εγκλωβίσουν μέσα στο ελληνικό έδαφος, χιλιάδες ανθρώπους, στερώντας τους τη δυνατότητα να μεταβούν στις χώρες που επιθυμούν. Άλλωστε, η αιτία που εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι βρίσκονται εγκλωβισμένοι στον ελλαδικό χώρο είναι οι κανονισμοί και οι συνθήκες που έχουν υπογράψει τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης («Δουβλίνο II» και «Σένγκεν») που τους απαγορεύει να φύγουν.

Τα παγκόσμια πολιτικά και οικονομικά αφεντικά επιβάλλουν τον αποκλεισμό εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων

στις παρυφές της Ευρώπης-Φρούριο, τον εγκλωβισμό τους στο εσωτερικό του ελληνικού κράτους που αναπόφευκτα θα μετατραπεί σε μια ανθρώπινη αποθήκη και την επιβολή καθεστώτος έκτακτης ανάγκης στο εσωτερικό των δυτικών μητροπόλεων με το πρόσχημα του «φόβου της τρομοκρατικής επίθεσης», με απώτερο στόχο τον έλεγχο και την καθυπόταξη των δυτικών κοινωνιών, ειδικά μέσα στο ασταθές περιβάλλον που διαμορφώνει η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση.

Η συγκυβέρνηση Σύριζα-Ανέλ, έχοντας πλήρως απεκδυθεί το ανθρωπιστικό της προσωπείο περνάει πλέον στην πλήρη υλοποίηση των σχεδιασμών των παγκόσμιων κυρίαρχων, εδραιώνοντας το καθεστώς εξαίρεσης και εξαθλίωσης. Οι μετανάστες, αν γλιτώσουν από τις νάρκες και τα σαπιοκάραβα που τους μεταφέρουν στο Αιγαίο, προορίζονται να στοιβαχτούν σε κάποιο στρατόπεδο συγκέντρωσης ή να πέσουν θύματα της μαφίας του trafficking, ενορχηστρωτής της οποίας είναι το ίδιο το κράτος. Τα χερσαία σύνορα κλείνουν και ανοιχτές μένουν ξανά οι δίοδοι διαφυγής που περνούν από τις καρότσες κάποιας νταλίκας για την οποία οι διακινητές θα πληρωθούν αδρά...

Ζώντας σε μια πόλη που ως πύλη για τον “καπιταλιστικό παράδεισο της Ευρώπης” αποτελεί διαρκώς προορισμό των κολασμένων αυτού του κόσμου, προτάσσουμε την πολιτική και έμπρακτη αλληλεγγύη στους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Απέναντι στα σύνορα, τους φρά-

χτες και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης που στήνει η Ευρώπη-φρούριο εντείνοντας τους διαχωρισμούς και τις δολοφονίες τους πλεονάζοντες, να αντιπαραθέσουμε την αντίσταση, την αλληλεγγύη και τον κοινό αγώνα όλων των εκμεταλλεζόμενων για αξιοπρέπεια και ζωή με νόημα. Για μια κοινωνία ισότητας, ελευθερίας και δικαιοσύνης.

**ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ
ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ
ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ
ΑΦΕΝΤΙΚΑ**

**ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΦΡΑΚΤΕΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ-ΦΡΟΥΡΙΟ**

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΤΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΜΕΝΩΝ
ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ
ΕΞΑΘΛΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΥ**

αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος” / μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης Πάτρα, 12 Δεκέμβρη 2015

* Την Παρασκευή 18/12 πραγματοποιήθηκε στην πλατεία Όλγας συγκέντρωση αλληλεγγύης σε πρόσφυγες και μετανάστες. Στη φωτογραφία το πανό που αναρτήθηκε από το «δυσήνιο ίππο». Επίσης μοιράστηκε η ανακοίνωση σχετικά με την εκκένωση του προσφυγικού camp στην Ειδομένη και το έντυπο της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης «Γη και Ελευθερία».

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΑΣ, ΟΙ ΕΦΙΑΛΤΕΣ ΤΟΥΣ

Το κράτος ενδιαφέρεται όλο και λιγότερο να κρατάει τα ψευδή προσχήματα ως προς τις δημοκρατικές του αξιώσεις. Με την εγκαθίδρυση του κράτους έκτακτης ανάγκης εκδηλώνεται η πραγματική του φύση, η οποία αντικατοπτρίζεται κάτω από το δημοκρατικό προσωπείο. Οι υποκριτές των αριστερών κομμάτων προσποιούνται ότι πιστεύουν πως αυτό είναι μια διαστροφή των νόμων της Δημοκρατίας, αλλά εμείς δεν είμαστε αφελείς. Το κράτος, είναι η συστηματική έκφραση της αυθαιρεσίας ανεξαρτήτως της αστικής του φύσης, αριστερής ή φασιστικής. Το κράτος είναι το εργαλείο υποδούλωσης της μιας τάξης από μια άλλη. Είναι ο εχθρός του κοινωνικού κινήματος, όπως φαίνεται και από τις ποινές φυλάκισης που επιβλήθηκαν σε βάρος συνδικαλιστών της Goodyear¹.

Όπως συνηθίζει, το κράτος χτυπά, προτίστω, εκείνες και εκείνους που θεωρεί ότι παρεκκλίνουν από τη νόρμα ή ότι δεν ανήκουν στην «λευκή» πλειοψηφία και στον χριστιανικό πολιτισμό του. Χάρη στην εφαρμογή της κατάστασης έκτακτης ανάγκης δεν κρύβεται πια και μπορεί, πλέον, ανοικτά να κάνει τη δουλειά της παρενόχλησης, της ταπείνωσης και της βίας. Και είναι, κυρίως, οι μουσουλμάνες και οι μουσουλμάνοι, ή οι επονομαζόμενοι ως τέτοιοι, οι οποίοι χτυπιούνται απ' αυτήν. Είναι αυτές και αυτοί, ανεξάρτητα από τις ιδέες τους, οι οποίοι βιώνουν πρώτοι την εμπειρία της αγριότητας, των παράλογων αναζητήσεων και της ωμής βίας του κράτους απέναντι σ' αυτήν τη μειονότητα, η οποία έχει καταδικαστεί δημόσια μετά τις επιθέσεις. Οι πόρτες σπάνε στο άκουσμα "Όχι πια αμαγάλματα!"² και οι συλλήψεις σε σπίνια σύμφωνα με το μήκος της γενειάδας δεν ξεγελούν κανέναν. Οι ρατσιστικές επιθέσεις στο Ajaccio και οι επανειλημμένες επιθέσεις εναντίον χώρων λα-

1. *Σε ποινή φυλάκισης 9 μηνών με αναστολή καταδίκασε γαλλικό δικαστήριο οκτώ εργαζόμενους της Goodyear στο εργοστάσιο του Amiens-Nord στη Γαλλία, για την απαγωγή και κράτηση σε αγρόκτημα δυο στελεχών της εταιρείας με αίτημα να μην κλείσει το εργοστάσιο. Τα στελέχη είχαν κρατηθεί για 30 ώρες ενώ τελικά το εργοστάσιο έκλεισε.

2. «Όχι αμάγαλα!» εννοώντας «Όχι φυλετικές αναμειξίσεις!»

Στις 30 Ιανουαρίου και στις 6 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκαν σε δεκάδες μεγάλες πόλεις της Γαλλίας διαδηλώσεις ενάντια στο καθεστώς έκτακτης ανάγκης. Στο Παρίσι, στις 30/1, σχηματίστηκε αναρχικό μπλοκ με πρωτοβουλία της ομάδας Regard Noir της αναρχικής ομοσπονδίας (FA).

τρείας ή καταστημάτων «μουσουλμάνων» από ακροδεξιούς, δείχνουν ότι (οι τελευταίοι) έχουν σωστά κατανοήσει το μήνυμα από την πλευρά του κράτους. Κάνουν την ίδια δουλειά, την υποκρισία και τη νομιμότητα.

Σ' αυτό το απαίσιο κλίμα, η στέρηση της ιθαγένειας δεν είναι παρά το κερασάκι στην τούρτα της καταστολής. Είναι ένα σχεδόν απροκάλυπτο κάλεσμα στην ακροδεξιά και στα κοινωνικά αντανάκλαστικά του ρατσισμού και της ασφάλειας, τα οποία η αριστερά είναι προφανώς μακριά από το να τα αντιμετωπίσει. Εμείς δεν ξεχνάμε τις ομόφωνες ψήφους του Αριστερού Μετώπου στην στήριξη του κράτους έκτακτης ανάγκης. Αυτά τα καθάρματα προσπαθούν, τώρα, να συμμετέχουν σε διαδηλώσεις ενάντια στη κατάσταση, στην οποία οι ίδιοι συνέβαλαν στο να δημιουργηθεί. Η διαδικασία αυτή βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη αλλά για μία ακόμη φορά δεν αποτελεί έκπληξη. Αυτές και αυτοί είναι οι Ensemble (σ.τ.μ. εναλλακτική αριστερά), το PG (σ.τ.μ. κόμμα της αριστεράς) ή PCF (σ.τ.μ. γαλλικό κομμουνιστικό κόμμα), των οποίων τις πρακτικές γνωρίζουμε αρκετά καλά. Εξάλλου, αρχίζουν να συνδέονται από τη στιγμή της COP21 (σ.τ.μ. η παγκόσμια σύνοδος για το κλίμα που έγινε το 2015 στο Παρίσι) και της επίθεσης απέναντι σε συγκεκριμένους ακτιβιστές της αριστεράς που παρουσιάστηκαν σαν συμπαθητικοί οικο-

λόγοι. Για αυτήν την αριστερά, αξίζει καλύτερα να είσαι λευκός και μη βίαιος για να ελπίζεις να αποκτήσεις κάποια υποστήριξη. Η παρουσία τους στις εκδηλώσεις μας είναι μια προσβολή, να μην τους αφήσουμε να καταστείλουν την οργή μας.

Σ' αυτήν την περίοδο της βίας της υποτιθέμενης τάξης, εμείς έχουμε την σκέψη μας στον Amine Bentounsi³ και τους συγγενείς του, οι οποίοι γνωρίζουν καλά αυτό που είναι να περιμένουν από τη δικαιοσύνη αυτής της χώρας και τις φυλακές της. Η διατήρηση της τάξης, ως δημοκρατική που είναι, σκοτώνει και ακρωτηριάζει, ατιμώρητα, από πάντα τις προλεταριακές γειτονιές, ιδίως τις φυλετικές μειονότητες.

Λοιπόν, εμείς δεν πέφτουμε στην παγίδα που δημιουργεί η παρωδία της εθνικής ενότητας. Εμείς ποτέ δε θα είμαστε με την πλευρά των μπάτσων, του κράτους και των πολιτικών κομμάτων.

Χτίζουμε ένα αυτόνομο ταξικό κίνημα για να καταστρέψουμε το κράτος και τον καπιταλισμό!

Regard Noir – FA

(μετάφραση αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος")

3. Ο Amine Bentounsi δολοφονήθηκε από σφαίρα στην πλάτη στις 2 Απριλίου 2012 από έναν αστυνομικό στο Noisyle-Sec.

ΟΧΙ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΙΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ, ΤΙΣ ΠΛΑΤΕΣ ΔΕ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ

Εφτά χρόνια μετά το ξέσπασμα της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης και πέντε μετά την εμφάνιση της στον ελλαδικό χώρο, οι συνθήκες ολοκληρωτικής εξαθλίωσης και εκμετάλλευσης που επέφεραν τα μνημόνια και οι δανειακές συμβάσεις με τους διεθνείς πιστωτές, συνεχίζουν να οξύνονται για τη συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας. Η απρόσκοπτη λεηλασία των κοινωνικών αγαθών και κεκτημένων εντείνεται διαρκώς. Η εκτόξευση της ανεργίας στα ύψη, οι διαρκείς περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, η περαιτέρω υποβάθμιση του συστήματος της υγείας και της παιδείας, οι μεθοδεύσεις για ποινικοποίηση του συνδικαλισμού, η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, η επιβολή νέων φόρων, η ιδιωτικοποίηση λιμανιών (αλλά και ολόκληρων περιοχών), οι πλειστηριασμοί της πρώτης κατοικίας, η λεηλασία της φύσης για τη μεγιστοποίηση των κερδών του κεφαλαίου και η καταστολή όσων αγωνίζονται είναι μερικά από τα βασικότερα στοιχεία της ταξικής επίθεσης που βρίσκεται σε εξέλιξη και είναι πλέον ολοφάνερο πως αν δεν αποκρουστεί άμεσα, τότε θα συμπαράσχει τα πάντα στο καταστροφικό πέρασμά της. Μέσα σε αυτή τη συνθήκη, εκατομμύρια άνθρωποι ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας, δεν διαθέτουν τα στοιχειώδη αγαθά για την επιβίωση (όπως στέγη, τροφή, θέρμανση και ρεύμα), ενώ κάποιοι, βυθισμένοι στην απελπισία και την απόγνωση που γεννά η εξαθλίωση, οδηγούνται μέχρι και στην αυτοκτονία.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως άλλωστε ήταν αναμενόμενο, συνεχίζει τις ίδιες αντικοινωνικές πολιτικές με τους προκατόχους του. Συνεχίζει την αδυσώπητη επίθεση ενάντια στους από τα κάτω αυτής της κοινωνίας, επιβάλλοντας όλο και επαχθέστερους όρους εκμετάλλευσης. Προμετωπίδα αυτής της όλο και εντεινόμενης επίθεσης είναι η αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων, αφού μέσω της αναδιάρθρωσης αυτής, τα αφεντικά θα καταφέρουν να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους. Έτσι, στα εργασιακά διαμορφώνονται από το κράτος και τα αφεντικά σκληρές συνθήκες εκμετάλλευσης των προλετάρων με τις κατακτήσεις των ταξικών αγώνων να ισοπεδώνονται συνεχώς. Τα μεροκάματα και οι μισθοί πείνας, οι απολύσεις, οι μειώσεις μισθών και συντάξε-

ων(ακόμα μεγαλύτερες), η εργοδοτική τρομοκρατία και ο διαρκής εκβιασμός της ανεργίας(σε περίπτωση που κάποιος διεκδικήσει κάτι), τα προσαρμοσμένα ωράρια στις ανάγκες των αφεντικών είναι οι παράγοντες που συνθέτουν τη σημερινή εργασιακή πραγματικότητα.

Κομμάτι της αναδιάρθρωσης των εργασιακών σχέσεων και της προσπάθειας επιβολής ενός σύγχρονου εργασιακού μεσαίωνα αποτελεί και η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας. Η προσπάθεια για την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας είχε ξεκινήσει από το 2014 με νόμο που προέβλεπε τη λειτουργία των εμπορικών καταστημάτων 7 Κυριακές το χρόνο. Σήμερα η "αριστεροδεξιά" συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με υπουργική απόφα-

τις απολύσεις· από τους πνιγμούς χιλιάδων μεταναστών-προσφύγων στις θάλασσες τις Μεσογείου και το θάνατο άλλων τόσων στους φράχτες των ευρωπαϊκών συνόρων μέχρι τα πογκρόμ της κυβέρνησης στην Ειδομένη· από τα μνημόνια και τις δανειακές συμβάσεις μέχρι την καταστολή όσων αντιστέκονται· από τους πολέμους στη Συρία και στην Παλαιστίνη μέχρι τις βομβιστικές επιθέσεις σε Τουρκία και Γαλλία· είναι πλέον ολοφάνερο η βαρβαρότητα αποτελεί τον κανόνα και όχι την εξαίρεση της καπιταλιστικής συνθήκης. Τα παραπάνω καταδεικνύουν το πρόσωπο του καπιταλισμού που είναι αιμοβόρο και αδίστακτο. Ας το αντικρίσουν όλοι εκείνοι που προσπαθούν να του φτιασδώσουν ένα ανθρώπινο.

ση αυξάνει τον αριθμό των Κυριακών που θα λειτουργούν τα καταστήματα σε 52. Η κυριακάτικη αργία μαζί με μια πληθώρα θεμάτων (όπως το μνημόνιο, μεταναστευτικό-προσφυγικό ζήτημα, η εξόρυξη στις Σκουριές) αποτελούσε "κόκκινη γραμμή" και προεκλογικό σύνθημα για τον ΣΥΡΙΖΑ· σύνθημα που σβήστηκε από το μυαλό των κυβερνητικών επιτελείων μέσα σε μια νύχτα. Η κίνηση αυτή της κυβέρνησης δεν είναι τυχαία, όπως και οποιαδήποτε άλλη κίνηση της κυβέρνησης. Οι κινήσεις αυτές γίνονται στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και είναι κομμάτι της ευρύτερης στρατηγικής της κυβέρνησης(και της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την οποία είναι ευθυγραμμισμένη) για την επιβολή του σύγχρονου εργασιακού μεσαίωνα, για την εδραίωση του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης στην κοινωνία και την εγκαθίδρυση της κατάστασης εξαίρεσης για όσους περισσεύουν(είτε αυτοί είναι άνεργοι, είτε είναι μετανάστες, είτε είναι τοξικοεξαρτημένοι).

Από την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας μέχρι το ξύλο στις απεργίες και

Απέναντι στη βίαιη υποτίμηση της ζωής μας, όλοι εμείς οι από κάτω, οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νεολαίοι, ντόπιοι και μετανάστες, γνωρίζοντας τις πραγματικές μας ανάγκες, πρέπει να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας, να οργανωθούμε και να αγωνιστούμε, συλλογικά, αυτοοργανωμένα και αδιαμεσολάβητα, σε κάθε κοινωνικό και εργασιακό χώρο, στα σχολεία και τις σχολές, στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές και στους δρόμους, μακριά από οποιαδήποτε κομματική και συνδικαλιστική χειραγώγηση που αναπόφευκτα οδηγεί στην αποδυνάμωση και στον εκφυλισμό του κοινωνικού και ταξικού κινήματος.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΜΠΛΟΚΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗΣ ΑΡΓΙΑΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗΣ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗΣ!

αναρχική ομάδα «δυσήνιος ίππος» μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης